XXX. ÉVFOLYAM, 28. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1974. JÚLIUS 11.

TERMÁLVÍZ-FORRÁS *– Döntsük el, hogyan hasznosítsuk? Gyógyfürdőt csináljunk luxus-szállodával, vagy termesszünk zöldséget?*

KEDVES LUDAS!

EGY, KETTŐ...

1

Hatvanba iparkodunk, magángépkocsival. Sietős volna az utunk, ám KPM-alkalmazottak, fényes rendőri segédlettel, minden autót leparancsolnak a főútról, beterelnek egy mellékútra. Mi történhetett?

Baleset? Vagy autóstalálkozó lesz a Bagi Csárdában? Merthogy a csárda előtti keskeny úton egymásra torlódva állanak kamionok, pótkocsis vontatók, személygépkocsik.

Hozzánk lép egy KPM-karszalagos ember, megkérdezi és felírja a rendszámot. (Ott van ugyan a szeme előtt, kérdezni sem kellene, csak leolvasni, de úgy nem elég hivatalos.) Aztán azt is megkérdezi: honnan jöttünk, hova megyünk, feljegyzi azt is a rendszám mellé, majd közli: „Forgalomszámlálás!"

Hogy a forgalmat számlálni kell, azzal én egyetértek. Régebben ezt úgy csinálták, hogy a számlálóbiztosok megálltak az út szélén, s annyi strigulát húztak a papírjukra, ahány gépkocsi az adott ponton egy adott idő alatt áthaladt. Ezzel nem akadályozták a forgalmat az amúgyis zsúfolt utakon.

Ez az új módszer valahogy nincs ínyemre. Ha azért állítják meg az embert, hogy a közlekedés biztonsága szempontjából fontos műszaki ellenőrzést elvégezzék, az rendjén van.

De hogy egy magángépkocsiban ki hova utazik, azt megkérdezni sem illik. Magánügy. Pláne nem illik ezért feltartóztatni az útjában.

És miért kell felírni a rendszámot? Talán arról is statisztika készül majd, hogy óránként hány UK vagy IC rendszámú kocsi koptatja a 3-as út burkolatát?

Tisztázni kellene már végre: kinek mihez van joga az országúton?!

2

Hatvanban egy fiatalasszony így fogalmazta meg a „mesebeli" három kívánságát:

1. Hatvanban, a cukorgyáráról híres városban, lehessen porcukrot kapni.
2. Legyen már végre megfelelő postahivatala Újhatvannak.
3. Több játszóteret!

A kívánságok nem túlzottak, s jogosnak tűnnek. Ám a legutolsó egy kicsit elgondolkoztatott. A szabadtéri színpad mellett ott van egy nagy pihenőpark és játszótér, szinte kihasználatlanul. Még gyermekvasutat is építettek oda, de amint mesélik, már a bemutatón kisiklott a mozdony, s azóta sem használták. Erről tanúskodik a begyepesedett sínpár is.

A szabadtéri színpad is mutatós kívülről. Ám évente egyszer ha használják. Az öltözőjét már hasznosították: a parányi helyiségekben székel Hatvan Város Múzeuma. Ezen kívül még a főtéri öreg lánykollégiumban is van két pici helyiségük, ott szoktak kiállításokat rendezni. A múzeum terjesz-

kedni szeretne, s most talán lenne is rá mód. Az említett öreg kollégiumból ősszel ugyanis kiköltöznek a lakók egy új épületbe. A kiürülő épületre sokan fenik a fogukat, s még teljesen bizonytalan, ki kapja meg.

A múzeumnak igen gazdag néprajzi, irodalmi, képzőművészeti és helytörténeti anyaga van, jó lenne végre egy helyre gyűjteni.

A múzeum barátaitól is megkérdeztük: mi a három kívánságuk?

— A múzeum kapja meg a lánykollégium épületét! — felelték. — Csak ezt kívánjuk. De ezt háromszor.

(r)

JEL A TASAKON

Az elmúlt néhány év során számos fórumon folyt a vita a tejellátás javítása, a palackozás korszerűsítése körül. Leggyakrabban a tasakos tej bevezetése után reklamáltak a vásárlók. Hol a csomagolás minőségét, hol a szavatossági jel hiányát kifogásolták, jogosan. Már csökkenni látszott a reklamációk száma, amikor a csomagolást végző vállalat újra „olajat öntött a tűzre." Néhány hete megjelent ugyanis a legújabb eljárással csomagolt tasakos tej. Az addig jól látható, rendszerint sötét színű felirat, amely a szavatosság idejét jelezte, eltűnt, helyébe valami furcsa, de alig olvasható számjelzés került. A dátumok azonban nem „egyenesben", hanem csak tükörolvasással fejthetők meg. Maga a nyomtatott jel sem feltűnő, csak hosszas keresgélés után fedezhető fel a tasak rendszerint legeldugottabb részén. Amikor a fogyasztó kiöntötte a tasakból a tejet, valamivel jobban látható, ha azonban a benne található tej savanyú, már aligha vigasztalódik a megfejtésen.

A vásárló, különösen hétvégén, nem igen fordíthat ennyi időt a tej vizsgálatára az ABC-áruházakban. Reklamálni pedig nem áll módjában, különösen ha a tasakot már felnyitotta.

Ez az újítás nem nyerte meg a vásárlók tetszését, és nem is az ő érdeküket szolgálja. Ne szégyellje a vállalat beismerni tévedését és további újítással láthatóbbá tenni azt az apró jelet.

Baranyi Imre
Gyöngyös

NYÁRI PANASZ

Nyaraimat rendszeresen Gárdonyban töltöm. Régi panaszunk, hogy másfél két kilométert kell mennünk, míg trafikárut, bélyeget, levelezőlapot tudunk venni, azt is csak hosszú sorállás után. Az élelmiszerüzletek előtt is már nyitáskor sokan állnak sorban és egész nap nagy a zsúfoltság. Több vegyesboltot és trafikot kérnénk!

Gárdonyi nyaralók

NAGYON NEHEZEN NYÍLIK A HÉV AJTAJA

Sokat korszerűsödött a Budapest—Szentendre között közlekedő HÉV, amióta hozzákapcsolták a metróhoz. Ragyogóan tiszta, modern, jól világított kocsik közlekednek ötpercenként.

Csak egy a baj! Ha valakinek az erőnléte nem olyan, mint egy első osztályú súlyemelőé, akkor bizony nehezen jut fel erre a járműre. Az ajtók önműködően záródnak, de kinyitni nekünk kell és az elég nehéz feladat. Nem egyszer láttam csomagokkal megrakott asszonyokat,

karjukon kisgyermeket cipelő mamákat, amint többkevesebb sikerrel küszködtek az ajtóval. Túl azon, hogy nem mindig eredményes ez a küzdelem (ha csak nincs a közelben egy élsportoló, aki besegít), nagy a balesetveszély!

Kedves Illetékesek! Talán ezt a műszaki problémát is meg lehetne oldani. Most, amikor már a Holdra repülnek, egy ajtó nyitása sem okozhat túlságosan nagy gondot.

Faragó Gyuláné,
Budapest

RADIÁTOR-SIRÁM

Tanyán élünk, pedagógus szolgálati lakásban. Nagy dologra szántuk magunkat, amikor családiház építéséhez kezdtünk. Augusztus végén kellene beköltözni, de attól félünk, hogy az ősz, a tél beálltával dideregni fogunk új családi fészkünkben, mivel központi fűtéssel terveztük, de sehol nem kapunk hozzá radiátort. Pedig sürgősen kellene!

Ha valahol az országban lenne 500-as lemezradiátor (110 tag) 3 vagy 4 oszlopos, valamint ezres lemezradiátor (15 tag) 3 vagy 4 oszlopos — segítsenek rajtunk.

Kovács Péterné
vezető tanító
2730 Albertirsa,
Homokrészi iskola

A CÍMZETT VÁLASZOL

„Elfogy a tabáni park" című cikkre vonatkozólag az alábbiakat közölhetjük:

A Gellérthegyen épülő víztároló felvonulási területén hosszú évek óta üzemelt az I. kerület szabadtéri színpada, ahol május 1. és augusztus 20. alkalmából rendezték ünnepségeiket. E színpad ideiglenes áthelyezése történt az Imre fürdő közelébe, a tabáni parkba, előreláthatólag kétéves időtartamra. Az építkezés befejeztével a színpad természetesen visszakerül régi helyére. A cikkben szereplő teniszpálya évtizedek óta a Tabánban áll. Meg kell azonban jegyeznünk, hogy a magunk részéről a parkok kialakításával és nem a csonkításával értünk egyet. A tabáni park jelenlegi alakját a felszabadulás előttinél lényegesen nagyobb területen, magántelkek kisajátítása árán értük el. Az ideiglenes színpad elhelyezéséhez az előzőekben elmondottak miatt járultunk hozzá, remélve, hogy e nagykiterjedésű park használati értéke ezzel nem szenved csorbát.

Vojnits István osztályvezető
Fővárosi Tanács

GYEREKES DOLGOK

TÁPSZER

Két hónapja járom a gyógyszertárakat, de hiába, seholsem kapok öthónapos gyermekemnek ROBÉBI „B" gyógytápszert. Annyi megnyugtató nyilatkozat hangzott már el a gyermektápszerek ügyében, hogy Dunát lehetne rekeszteni velük. Mikor kapunk már végre nyilatkozat helyett tápszert?

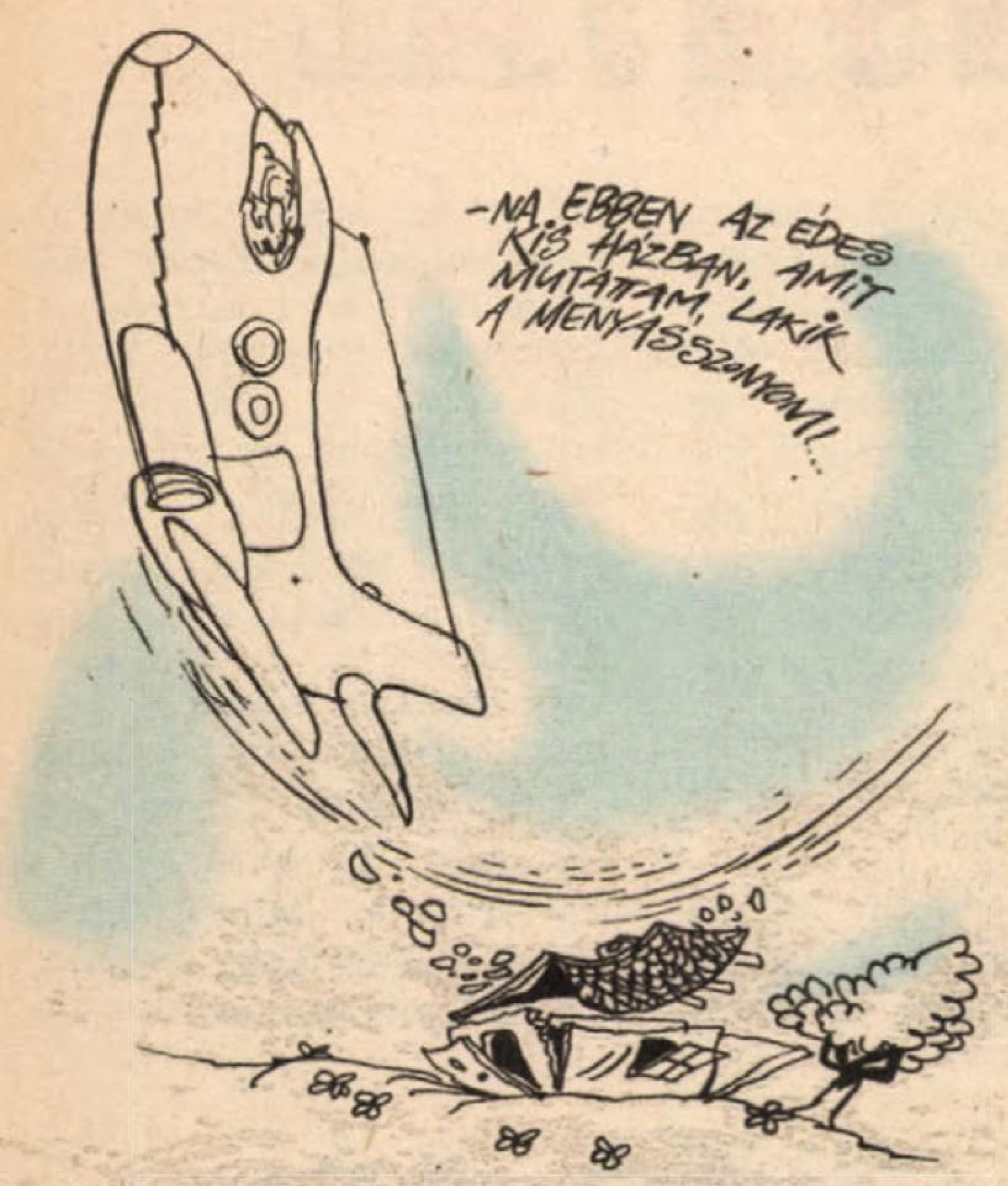
Fodor Lajosné
Újkígyós, Munkácsy u. 6.

LABDA

Hinné-e valaki, hogy olyan ősi játékszer, mint a pirosfehérpettyes, kisméretű labda, — hiánycikk tud lenni? Pedig az! Egész Pestet bejártam érte, sehol sem kaptam. Vajon hová gurulhatott?

Egy nagymama

SZERELMES PILÓTA

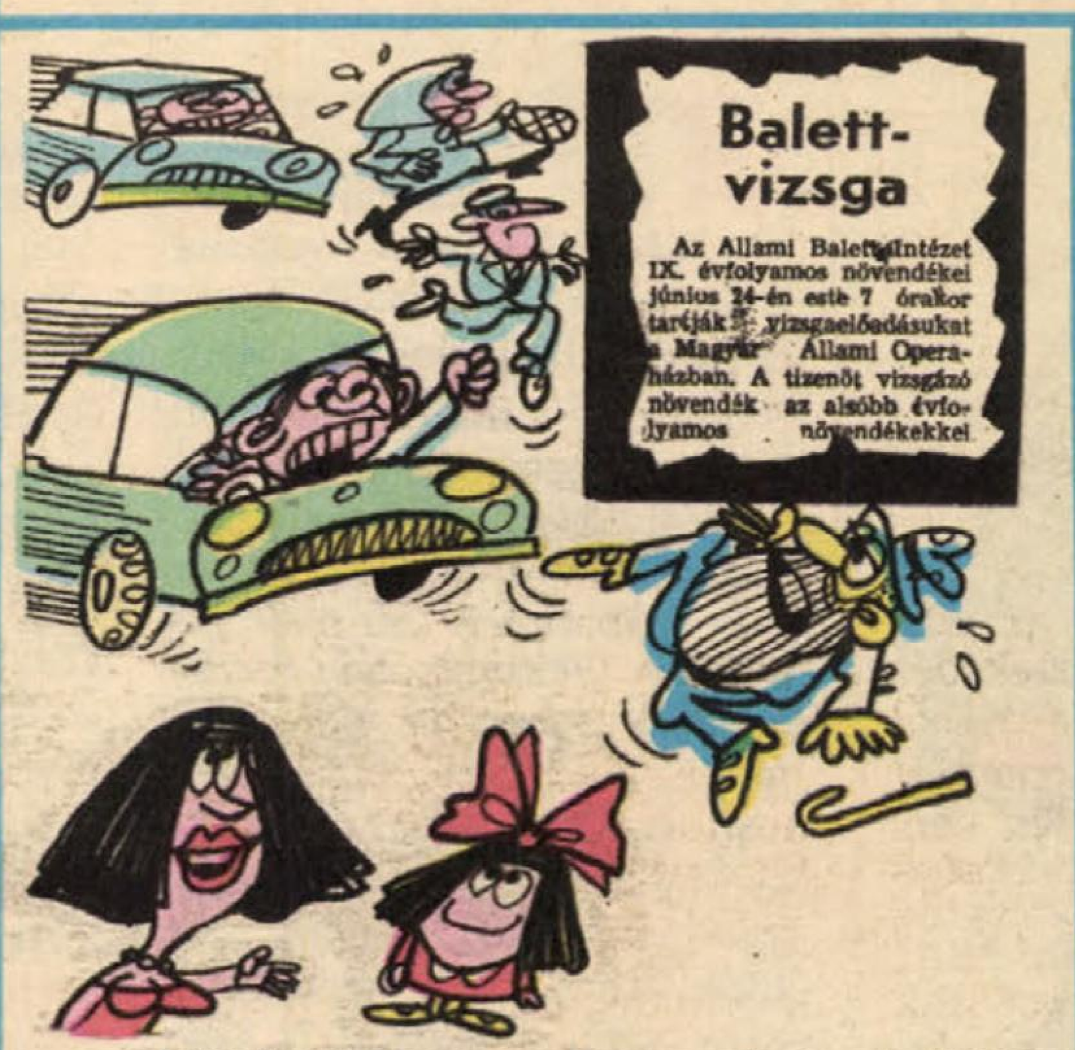

PRÓBAIDŐN

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

– Látod, kislányom, itt tanulhatsz balettfigurákat!

– Anyu, adj tíz forintot, meózni akarok!

– Öregem, ez az első eset a gyakorlatomban, hogy valaki a saját elhatározásából súlyosbítja a büntetését...

– Ennek a Macának egyre jobban kell pingálnia magát, hogy versenyben maradjon.

PLUSZ-MÍNUSZ TIZENÖT ÉV

Kovácsné egyre azon bánkódott, hogy a férje már nem szereti. Ha a férfi gyengéden magához ölelte az asszony arra gondolt, hogy bezzeg tizenöt évvel ezelőtt mennyivel szenvedélyesebb volt az ölelése. Ha a férje este egy csokor rózsával jött haza, Kovácsnénak eszébe jutott, hogy bezzeg tizenöt évvel ezelőtt, kora hajnalban, egy cigányzenekar kíséretében, kazalnyi harmatos szegfűt kapott a szerelmes férfiútól.

Az asszony tehát boldogtalan volt és ezt minden lehetséges alkalommal közölte is férjével. Szívettépő monológjai általában így kezdődtek:

— Bezzeg tizenöt évvel ezelőtt...

Kovács — ámbár szerette az asszonyt — felettébb unta ezeket a „bezzeg"-gel kezdődő tirádákat és időnként már a menekülés útjait kereste.

Aztán egy napon a férfi szédelegve lépett be az ajtón. Rá sem nézett az aggodalmasan eléje siető feleségére. Kért egy pohár vizet és lerogyott a kerevetre:

— Rosszul vagyok... — zihálta.

— Hívjak orvost?

— Nem kell... Nekem már semmi sem kell. Nyisd ki az ablakot, légszomjam van!

Az asszony ijedten teljesítette a kérést, de alig nyitotta ki az ablakot, máris hallotta férje ingerült, nyűgös hangját:

— Csukd be az ablakot! Huzat van!

Aztán percenként újabb kérések következtek:

— Adj egy plédet a lábamra!...

— Melegem van, kapcsold be a ventillátort!

— Fázom... Hozd a hősugárzót!

— Zárd el azt a vacak rádiót!...

— Megőrülök ettől a süket csendtől...

Kovácsné pattogott, tüsténkedett, rohanvást teljesítette a férj minden kívánságát.

— Most nem mondod, hogy bezzeg tizenöt évvel ezelőtt nem ilyen voltam? — kötekedett gonosz képpel Kovács.

— Fáradt vagy, szívem — simogatta meg homlokát az asszony. — Sokat dolgozol mostanában, végülis nem vagy már huszonöt éves. Pihenj és csak magaddal törődj. Ha kell valami, szóljál...

— Hagyj magamra!

Az asszony csendesen behúzta maga után az ajtót.

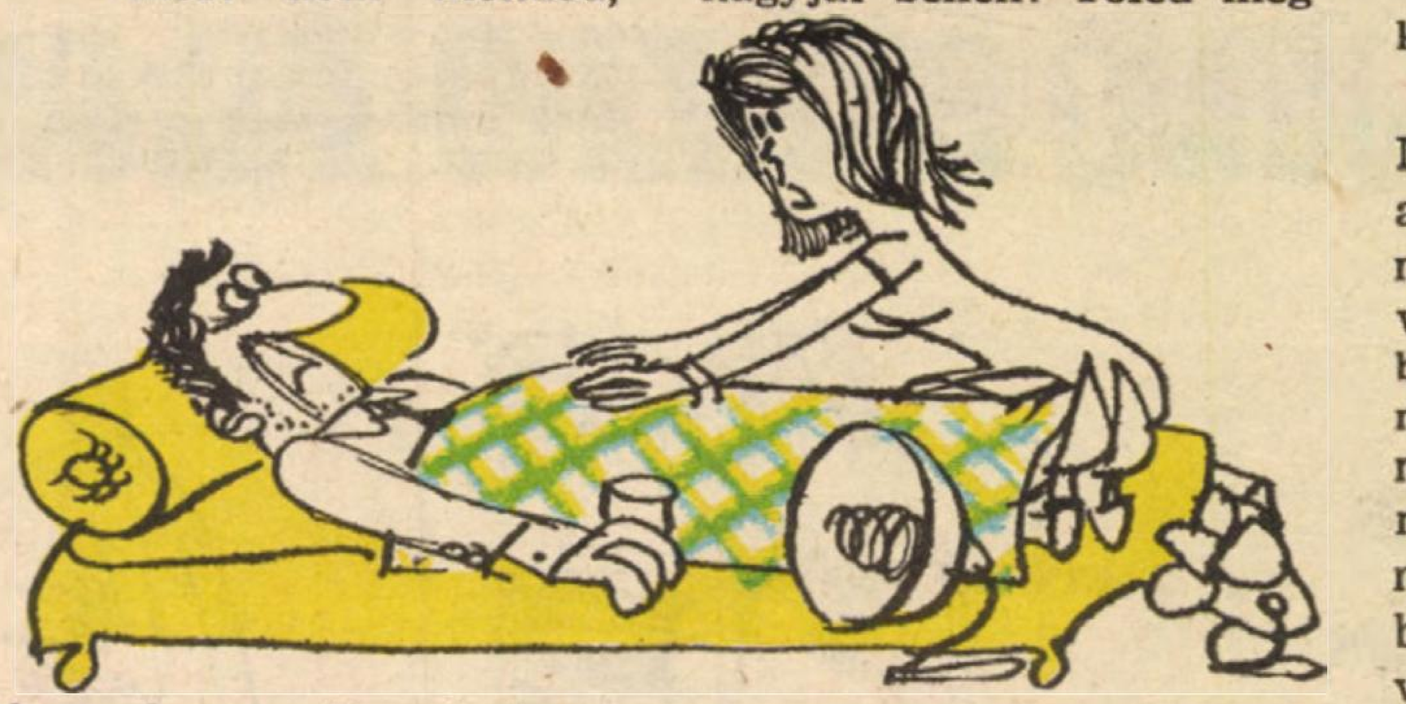
— Erzsi!

— Parancsolj drágám.

— Most miért hagysz itt? Tőled akár fel is fordulhat az ember...

— Itt maradok, szívem. Akarod, hogy felolvassak?

— Azt akarom, hogy hagyjál békén! Tőled még nyugodtan felfordulni sem lehet.

Ez így ment éjfélig, míg végre Kovács elaludt. Az asszony az ágy végéhez húzott egy fotelt és szunyókálva éjszakázott, időnként aggodalmasan hallgatta férje egyenletes szuszogását.

— Öregszik szegény — gondolta elégedetten az asszony.

Kovács reggel frissen, vidáman ébredt. Trillázva ment a fürdőszobába, fütyörészve borotválkozott.

Az asszony féltékenyen nézte és azon gondolkozott: vajon hová készül a férje, hogy ennyire csinosítja magát?

— Már jobban vagy? — kérdezte éles hangon.

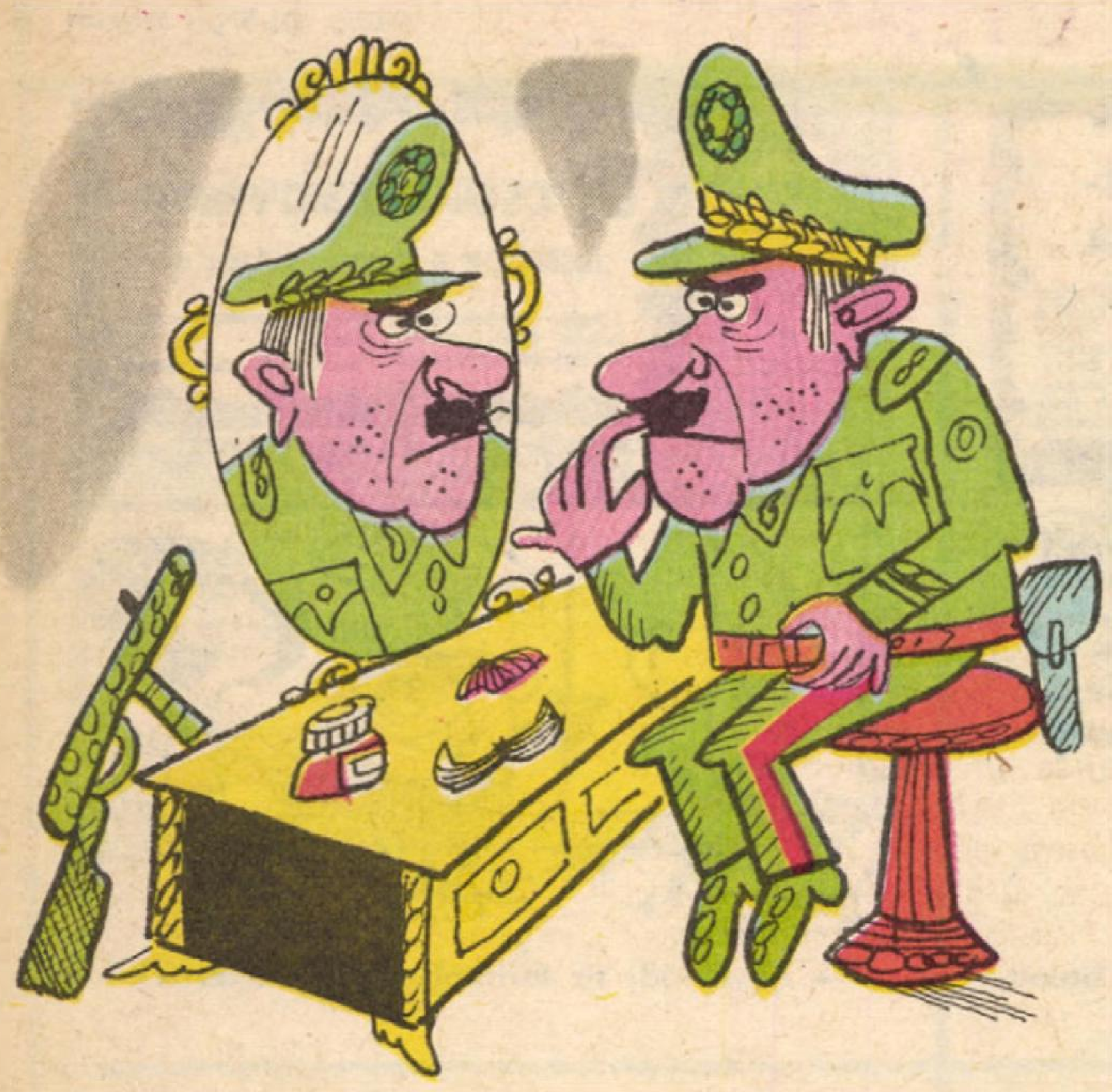
— Kutya bajom! Sőt! Nem is volt. Te mindig ahhoz viszonyítasz, hogy milyen voltam tizenöt évvel ezelőtt. Tegnap este bemutattam neked, hogy milyen leszek tizenöt év múlva. Hát ehhez tartsd magad és bármi bajod lenne, arra gondolj, hogy bezzeg tizenöt év múlva, visszasírod a mát.

Kovácsné csalódottan nézett a férjére és amikor becsukódott mögötte az ajtó, arra gondolt, hogy milyen jó lesz tizenöt év múlva, amikor a férje már nem csak színlelni fogja az öregséget.

De addig még mennyi mindent kell kibírnia!

Ősz Ferenc

PINOCHET CHILE VEZÉRÉVÉ KIÁLTOTTA KI MAGÁT

– Ehhez ilyen bajusz dukál...

JOGI TANÁCSADÁS

– Értse meg, azt, hogy elvette feleségül a kolléganőjét, nem lehet üzemi balesetnek tekinteni!

AZ ASZTAL

Benézek az irodába: hű de csudaszép íróasztal! Akkora, mint egy uszály! Ilyet manapság már nem csinálnak sorozatban, legfeljebb külön rendelésre, mert hosszabb is meg szélesebb is az átlagnál, kívül fekete műbőrrel van behúzva, csupa fiók meg rejtett kis polc, és hátul ívelten öblösödik, hogy a pocak is jól megférjen.

Ez igen! Persze a hivatal se kicsi. De minek is lenne ilyen és ekkora asztala egy adóhivatali tisztviselőnek vagy egy előadónak? Egy párttitkárnak vagy egy gyárigazgatónak? Mit tudnának azok rárakni? Erre meg igen sok gond nehezedik.

Ülök az előszobában, reggel fél kilenckor, és lesek a félig nyitott ajtón. Igen, most látom, mi minden kerül az asztalra! Iratkötegek, dossziék, rajzok, folyóiratok, feljegyzések, tollak, bélyegzők... Először csak az egyik oldalon tornyosodik a munka, aztán a másikon is. Már nem is igen látszik a felül fényes fej, csak a rések között villan meg néha-néha.

Ülök az előszobában, reggel fél tízkor, és bebocsátásra várok. Valahol ott lehet már az asztalon az én beadványom is. Talán abban a búzavirágkék irattartóban. Abban, amelyik ott a jobboldali torlasz alján van, ott a telefon sarkánál. Az lesz az, Mancika adta, hogy mégse csak úgy meztelenül terjesszem elő, hiszen a forma is árulkodik az emberről.

Még egy köteget rátesz arra a toronyra...

Ülök az előszobában, délelőtt fél tizenegykor, és most már nagyon bízom. Nincs több irat, nincs több instrumentum — kétségtelen, hogy pillanatok alatt elkezdődik a munka az uszály mögött. S akkor kiemeljük a hegy aljáról azt a búzavirágkék irattartót, s akkor...

És akkor megberren halkan, diszkréten a telefon.

— Igen, igen, már indulok is...

De nincs semmi baj, az értekezletnek egy órára vége lesz, kettőre az ebédnek is, és akkor tudunk majd tárgyalni.

Ülök az előszobában, délután fél háromkor, s a résen nézem, lesem a búzakék irattartót. Se lejjebb nem csúszott, se följebb, ott van, a telefon sarkával elvágólag. És itt van a főnök is, most jön lihegve, egy hónaljnyi irattal. Int, hogy menjek vele. Szétválogatja a papírokat, tesz belőlük ide is, oda is, a fejét csóválja, egyiket keményebben csapja a halomra, avas porfelleg száll föl, majd hirtelen rám emeli a tekintetét.

Délután három órakor csöndben odalépek a süppedő szőnyegen az íróasztalhoz, ujjammal böködni kezdem a búzakék irattartót, ez az, ebben lenne jövetelem célja, talán már tudja is, talán már áttanulmányozta. Rám néz biztatóan meg az órájára. Én talán tetszem, az idő nem, mert megcsóválja a fejét, és szépen kezd visszapakolni. Mit a fiókba, mit a páncélszekrénybe. Belekukkant ebbe is, abba is, szemét mereszti, száját húzza.

De délután fél négykor elérkezik a búzavirágkék irattartóhoz. Megdobog a szívem, közelebb megyek, segíteni akarok kézbe adni, de rám szól a szemével. Megfogja, beteszi a páncélszekrénybe.

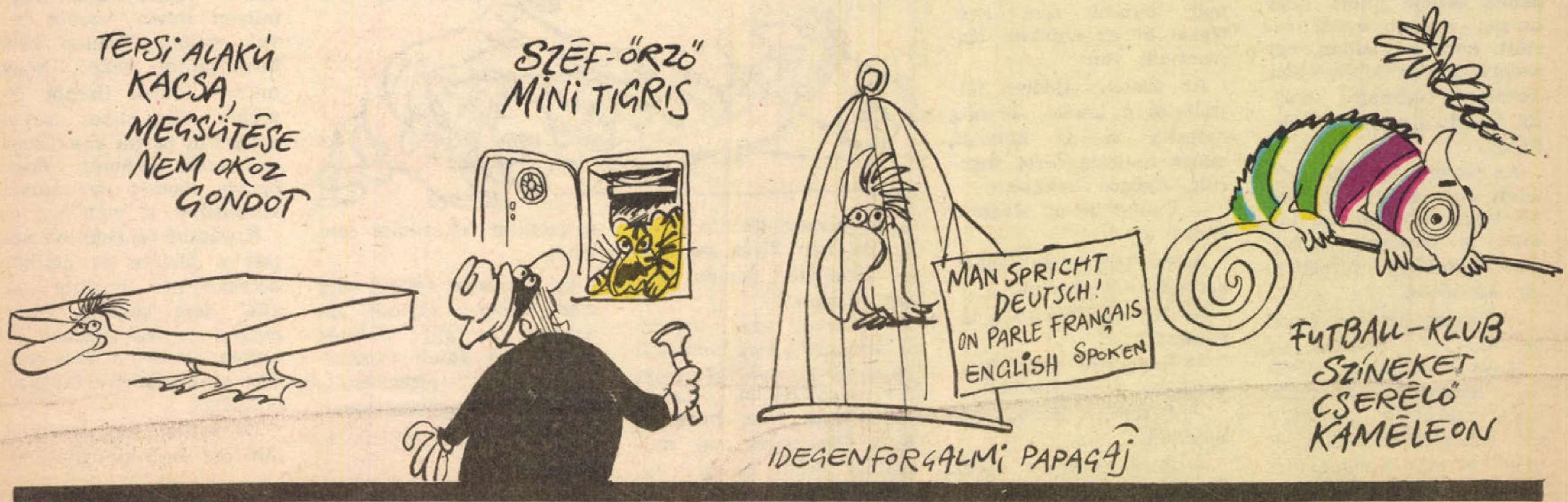
Újra üres a nagy, széles íróasztal, melyen országnyi gond is elfér. És már háromnegyed négy, már a takarító asszonyok az előszobában zörögnek. Két meleg szem tekint rám, amiből értem és érzem a panaszt, a sóhajt: hát látja, mi alatt roskadozik ez a váll meg ez az asztal? Ha lehetne, talán a jövő héten...

Hát hogyne lehetne.

És egy hét múlva, amikor a félig nyitott ajtón bepislogok, látom a búzavirágkék dossziét, ott az irathegyek között, a telefon sarkával elvágólag.

Sz. Simon István

SAJDIK: A JÖVŐ SZÁZAD ÁLLATAIBÓL

FUTBALLROVATUNK

Utóhangok a világbajnoksághoz

Elmondom, hogyan folytattam kétoldalú eszmecserét Nagy-Britannia miniszterelnökével. Megítélésem szerint figyelmet érdemel az eset, még akkor is, ha ez az eszmecsere nem is a teljes egyetértés légkörében zajlott le.

A Waldstadion sajtófolyosóján ballagtam végig, hogy elfoglaljam a helyemet, amelyet a szervező bizottság a skót—brazil mérkőzés alkalmából számomra kijelölt. Amikor a nagyon fontos személyiségek várótermére nyíló és VIP-felírást viselő ajtó elé értem, ez az ajtó hirtelen kitárult és több főrendtől övezve Harold Wilson toppant elém.

A beszélgetést — erre tanúkat is állíthatok — én kezdeményeztem. Megszólítottam a miniszterelnököt. Papírt, golyóstollat nyújtottam feléje és az autogramkérés hangsúlyával ezt mondtam:

— Please, sir...

Harold Wilson rámnézett és így szólt:

— After!

Márminthogy a meccs után.

Azzal főrendjei kíséretében már el is vonult.

Bizonyos voltam abban, hogy egy brit miniszterelnök szavára építeni lehet, a mérkőzés végeztével tehát első dolgom az volt, hogy visszasiessek az ajtóhoz és — kezemben papírral, golyóstollal — várakozni kezdjek. Valóban kínos lett volna számomra, ha Wilson érkezik előbb és eleinte szelíd mosollyal, majd mind idegesebben, végül pedig már aggódva keresgél: ejnye, hova lett az a fickó, akinek autogramot ígértem, úristen, csak nem történt valami baja?

Idejekorán odaérkeztem tehát, figyelőállásba helyezkedtem a VIP-felíratú ajtó előtt és vártam, vártam, vártam.

Senki sem találná ki, mi történt.

A miniszterelnök nem jött el.

Eleinte szelíd mosollyal álldogáltam, majd mind idegesebben, végül pedig már aggódva, úristen, csak nem történt valami baja? Aztán másnap viszontláttam. A Frankfurter Rundschau címlapján. Egy bonni lépcső tetejéről mosolygott, az oldalán Schmidttel.

Ezt Winston Churchill, vagy Disraeli sosem tette volna velem. Talán még Sir Anthony Eden sem.

No, csak próbáljon egyszer ő tőlem autogramot kérni!

*

Hős is született a világbajnokságon. Többé-kevésbé negatív hős — ez végül is megítélés kérdése — de mégiscsak hős. Amiről a szabályszerű labdarúgás száz esztendeje során játékosok százezrei csak sóvárogva ábrándoztak, azt Mwefu, huszonhét esztendős állami hivatalnok, egy elborult, de valahogyan mégiscsak ihletett pillanatban véghezvitte.

Hogy is mondjam csak... Mwefu tunikán billentette a játékvezetőt. Ez semmiképpen sem követésre méltó, sőt, inkább mélységesen elítélendő tett, a sportszerűségnek lábbal, mi több stoplis cipővel való tiprása. Reméljük, hogy utolsó, viszont mindenképpen első eset a maga nemében s ennél fogva méltó a megörökítésre.

Delgado, a kolumbiai játékvezető a kaputól mintegy negyven méternyire szabadrúgást ítélt Zaire válogatottja ellen. A játékosok vitatták az ítélet jogos voltát. Mwefu távolról rohant teljes sebességgel a tett színhelyére, hogy kifejtse a véleményét. Delgado azonban nem volt kíváncsi erre a véleményre s az utolsó másodpercben méltóságteljesen hátat fordított a közeledő Mwefunak. És ekkor Mwefu, lábában a roham lendületével, nem tudott ellenállni a kísértésnek...

Durr!

Az igazság osztó keze persze azonnal lecsapott. Csak éppen nem a vétkest vágta nyakon, és itt fordult komédiára az ügy. Delgado az inzultusra villámgyorsan megfordult és kiállította — nem Mwefut, ő akkor már messze járt — hanem a váratlan fordulattól szinte szélütötten ott álldogáló, mindig kedves és sportszerű N'Dayet.

Az ügyből egyetlen tanulság vonható le: az igazság is jobban teszi, ha előbb néz és csak aztán üt.

*

A vendéglátók lelkivilágára két körülmény vethet némi világosságot.

Az egyik, hogy a Wickert-intézet még a világbajnokság előtt közvéleménykutatást rendezett. Eredmény: a nyugatnémet nők 79 százaléka nem ért a labdarúgáshoz és 54 százalékuk attól tart, hogy unatkoznia kell a világbajnoki tv-közvetítések során.

Ebből körülbelül kiderült, hogy mit nem szeretnek a nyugatnémet nők.

A másik, hogy a VB sajtóközpontját Frankfurt legfényesebb szállodájában, az Intercontinentalban rendezték be. Csakhogy ehhez a pompás és gőgös hotelóriáshoz a legléhább örömök városnegyedén át vezetett az út. A Moselstrasse minden második házában sztriptízbár van, már délután háromkor villognak a fények és a kirakat színes fotóin hiányos öltözetű hölgyek elméretezett bájai vakítják az em-

bert. Nos, az egyik ilyen kulturális üzemegység kirakatát a világbajnokság tartamára jókora plakáttal ragasztották be. A plakáton ez állt: „Nálunk színes tévén nézheti a VB mérkőzéseit!"

Ebből körülbelül kiderült, hogy mit szeretnek a nyugatnémet férfiak.

Peterdi Pál

FOCIÁRTIA

(LABDARÚGÁSI ÁRTALMAK AZ IDEG- ÉS ELMEGYÓGYÁSZATBAN)

Úgy vélem, új fejezetét nyitom meg az orvostudománynak jelen tanulmányomban, melyben ismertetem néhány megfigyelésemet a most lezajlott futball-világbajnokságnak az emberi szervezetre gyakorolt hatásáról.

Fizikai elváltozások

A televízió fokozott nézése erősen megterhelte a szervezetet, mely sokakban lázas futball-állapotot, **poly-lasztitiszt** *váltott ki. Az izgalom nyomán az agyban* **futbólus** *képződött, jellemző idegrendszeri tünetekkel, mint például:*

Beckenbauer-szindróma: *a mérkőzések követése során önkénytelen izom-rángások jönnek létre, a néző maga is rúg a lábával, továbbít, kapura lő. (B. R. harmincöt éves férfi, a két döntő mérkőzés során egy kétszobás, sok fáradsággal berendezett lakást rúgott szét a közvetítés során.)*

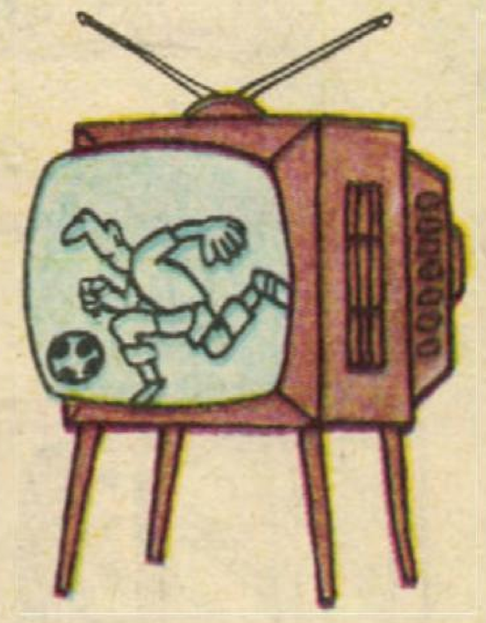
Tomaszewski-reflex: *felfokozott izommozgás a kapus-teljesítményekre. A néző a tévé előtt ide-oda veti magát a kapus-munka utánzási kényszerének hatása alatt.*

Müller-jelenség: *A szemgolyó görcsös helyezkedési ingere. A képernyő merev figyelése után, a lehunyt szem mögött, a szemhéjon, fényes képernyő jelenik meg a* **Lato-térben.** *Apró futballisták képráznak a kifáradt szemidegek körül.*

Pszichés elváltozások

A fizikai igénybevételnél is nagyobb teher érte a VB-néző pszichikumát. Szinte tipikusan alakult ki a **Paulo Cesaro-mánia,** *amely a düh-kitörésekig vezetett olyanoknál, akiket a mérkőzések alatt várat-*

lan vendég, vagy a labdarúgás iránt közömbös családtag zavart meg. A mérkőzésekre időben hazaigyekvők felfokozott izgalmi állapotba kerültek minden forgalmi akadály előtt, melyek Cruyff-típusú, sokmozgásos kitörésekhez vezettek. Az elmeállapot teljes elborulására is számos estet figyelhettünk meg:

L. B. 30 éves női fodrász, a középdöntők után a vacsorára feltálalt szilvásgombócot háromévesz kislánya fülére helyezte, majd azt egy rúgással a szája felé ívelte. Kérdésünkre azt a szabatos választ adta, hogy a gyermek két füle a szögletzászlók, ő pedig a gombócot a kapu felé ívelte, arról ő nem tehet, hogy a felesége lekésett arról, hogy a jól beküldött gombócot a gyerek szájába befejelje.

K. F. 40 éves hivatalnok, akinek állását a főnöke felmondta, ingét lehúzva arra akarta kényszeríteni felettesét, hogy az is vetközzön és a vesztes csata után emlékül inget cseréljenek. Miután a hivatalból eltávolították, a járda szélén azt követelte, hogy szabályszerűen dobják be a zebrára.

Cs. Q. sportújságíró, számolási kényszer hatása alatt, a kapuralövések számát a játékos testmagasságával beszorozva és elosztva a mezük számával, Zaire csapatát nyilvánította a VB győztesének.

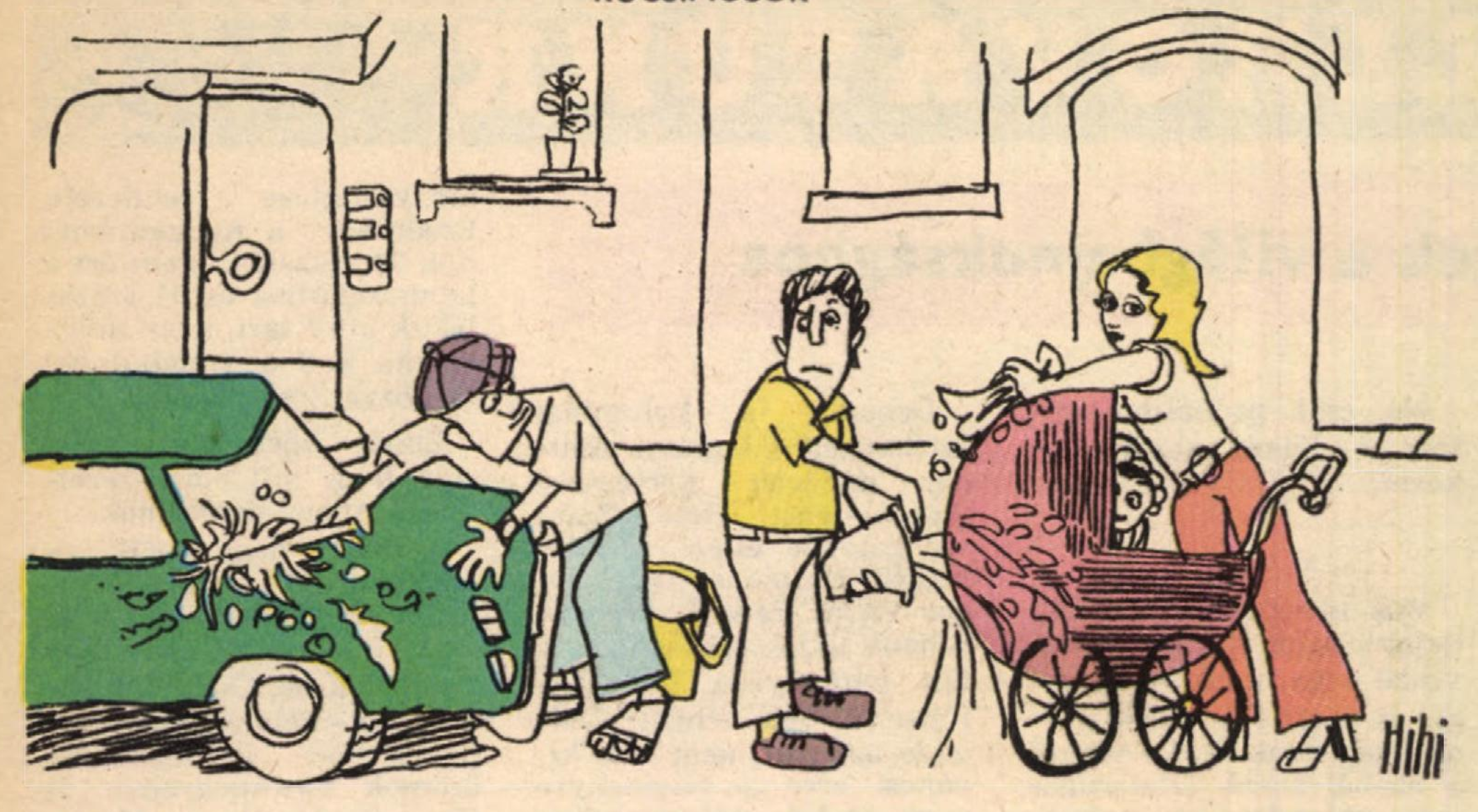
Összefoglaló

A VB Labdarúgó-ártalmak ma még új fejezetei az orvostudománynak. Ezért a gyógyítás módszerei még nem alakultak ki. De valószínűnek látszik, hogy ellenméreg alkalmazásával eredményeket érhetünk el a gyógyításban. Megfelelő ellenméregnek látszik a magyar futball.

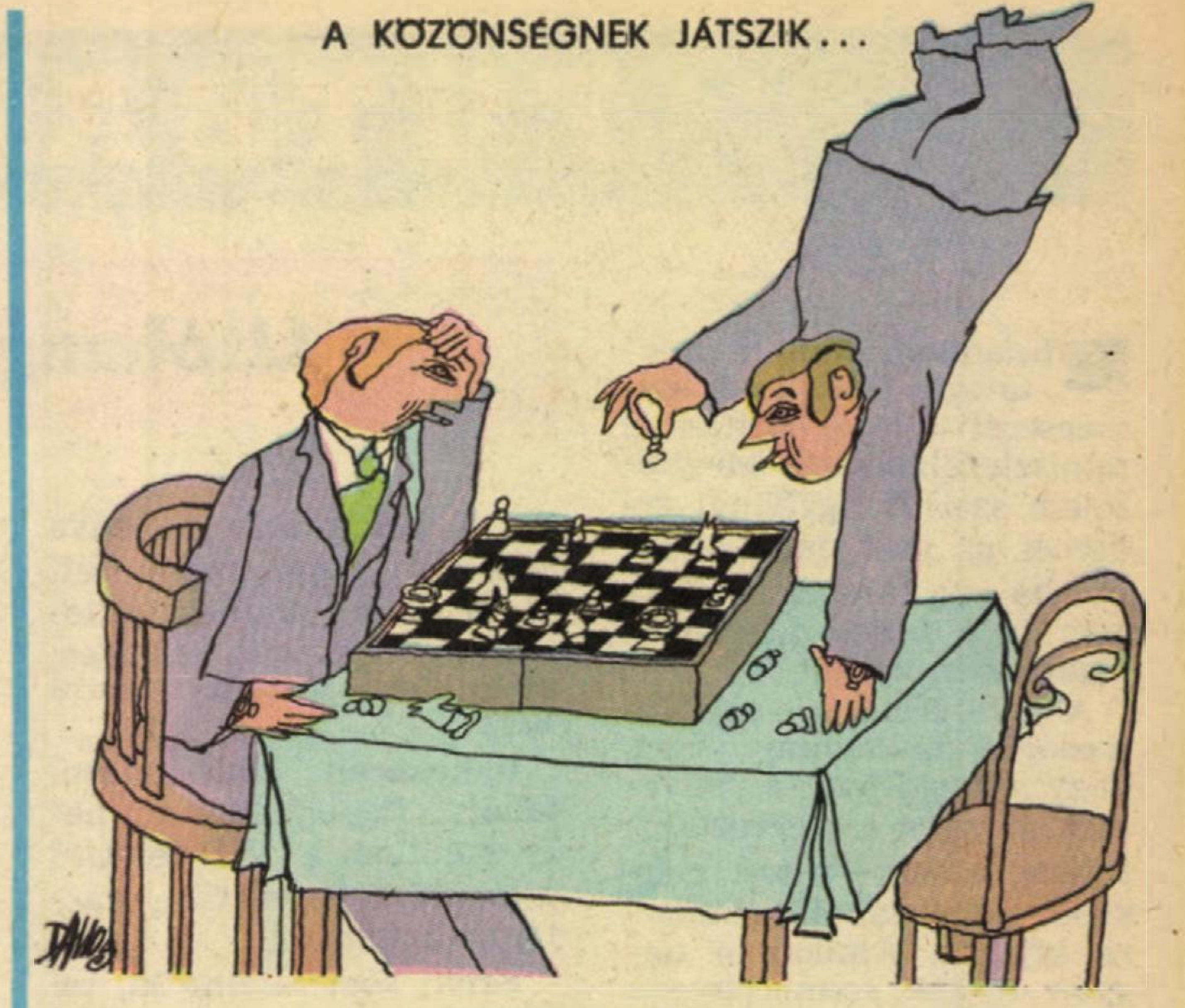
Nyugtató-altató hatásáról már régebben meggyőződtünk.

Somogyi Pál

KOCSIMOSÓK

A KÖZÖNSÉGNEK JÁTSZIK...

Mikor keressük fel ügyünk intézőjét?

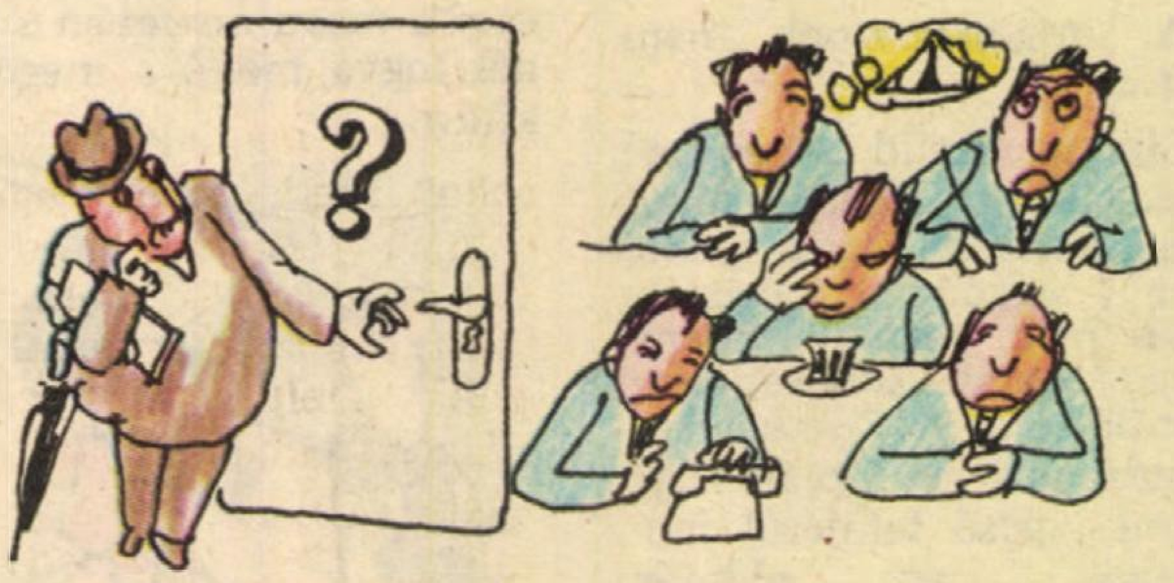
A huszadik század második felében élünk. Korunk a technika és a felvilágosodottság jegyeivel tündököl. Már egyre kevesebbet bízunk a véletlenre. A bonyolult politikai, gazdasági, társadalmi, fiziológiai és egyéb viszonyok tudományos, mélyreható elemzése segítségével a véletlent mint ható tényezőt mihamar teljesen kiiktatjuk majd életünkből.

A tudomány nem boszorkányság. Csak tudni kell alkalmazni. Köztudott dolog, hogy noha az emberi szervezet gépnek tekinthető, mégis számos olyan tényező ismeretes, melynek együttes befolyása az egyén lelki állapotában úgynevezett hangulatot hoz létre, amely a gépekre jellemző objektivitás helyett szubjektív viszonyok uralmát jelenti. Eme szubjektív viszonyok tudományos elemzésén alapszik például az a felismerés is, hogy több óra hosszat tartó értekezletek *végén* célszerű felvetni a fontosabb és rázósabb kérdéseket, ilyenkor minden határon túl megnő az egyhangú határozatok valószínűsége és a hozzászólások valószínűségi indexe a zérus felé konvergál.

Mivel az ügyintéző is ember, megfelelő hangulati karakterisztikával és szubjektivitási rádiusszal ellátva, tudományos elemzése igen fontos, hiszen az ügyek, melyeket intéz, noha az ő számára nem fontosak, az ügyfelek számára fontosak lehetnek. Ezért már az iskolában tanítani kellene az ügyintézővel kapcsolatos legfőbb relációt, hogy tudniillik mikor keressük fel ügyünk intézőjét.

A tudománytalan múltban ugyanis — mikor még e fontos kérdések tudományos elemzésére senki sem gondolt — előfordulhatott például, hogy valaki olyan időpontban jelentkezett ügyének intézőjénél, mikor azzal éppen szakított a menyasszonya, vagy pedig éppen az éhség érzése marcangolta (mindkét ügy függően van még ma is).

Nem érdektelen tehát, ha ebben a nehéz kérdésben néhány irányelvet igyekszünk adni a nagyközönség kezébe!

Ne keressük fel az ügyintézőt:

Hétfőn, mivel érthető módon a vasárnapi pihenés után ilyenkor még nem tudott kellőképpen beleilleszkedni a munkamenetbe.

Szombaton, mert ekkor már akarata ellenére is minden gondolatát az előtte álló víkend köti le.

Fogadónapon, mivel ilyenkor bántja, hogy ki van szolgáltatva a feleknek.

Fogadónapon kívül, mert ilyenkor nincsen félfogadás.

A hivatalos idő kezdete utáni kb. másfél órai időközben, mivel a reggeli hajszát egy kissé ki kell pihennie.

Kávézás előtt mintegy félórai időközben, mivel ilyenkor a koffeinéhség ingerülttté teszi.

Kávézás közben. Ez nem is szorul magyarázatra.

Kávézás után mintegy félórai időközben, hogy ne zavarjuk a megérdemelt nyugalmát.

Ebédidő előtt mintegy egy órai időközben, mert ekkor már nagyos éhes.

Ebédidő után mintegy egy órai időközben, mivel az emésztés folyamata megakadályozza ilyenkor az érdemleges szellemi munkát.

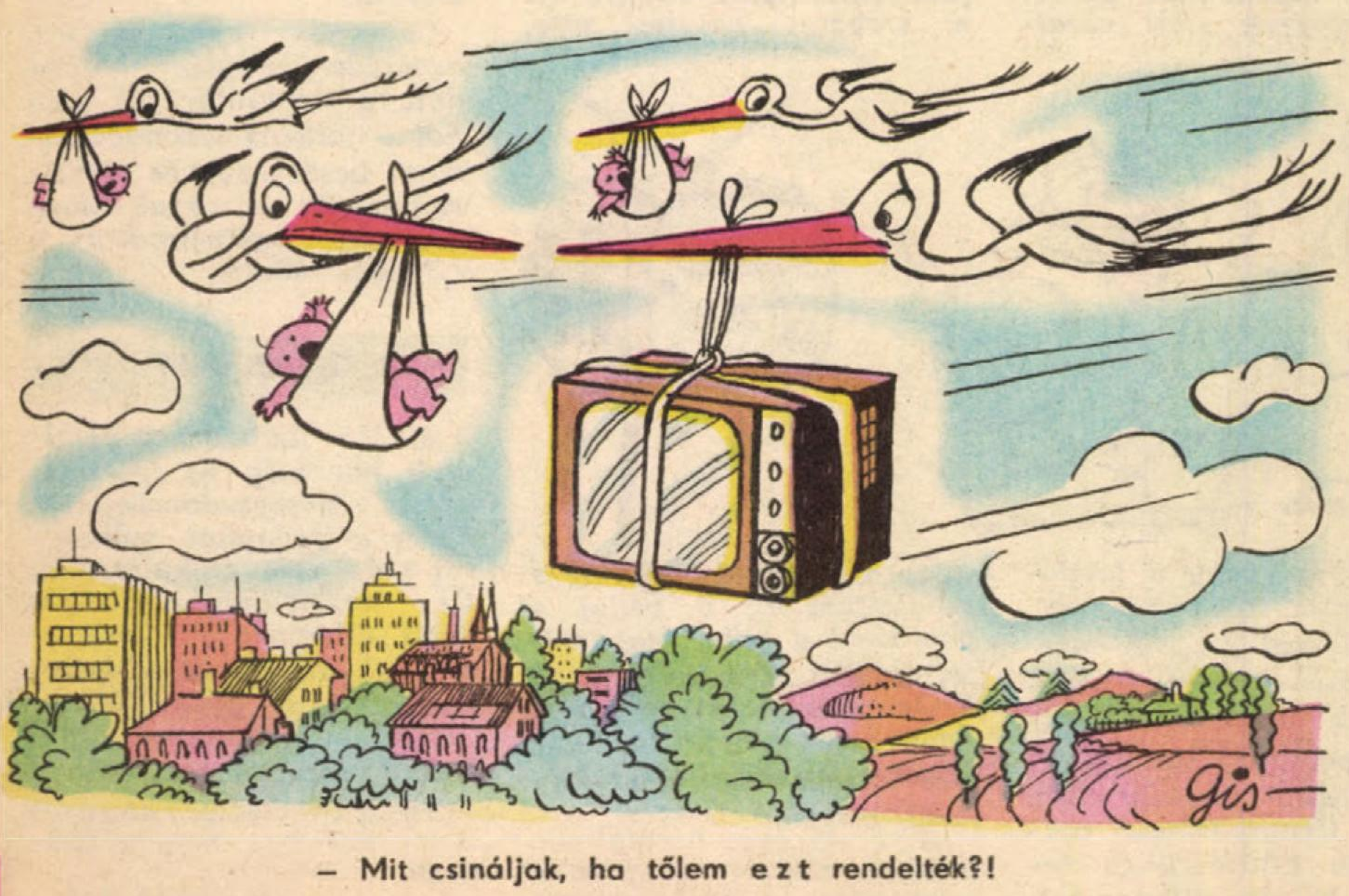
A hivatalos idő vége előtti mintegy másfél órai id3közben, mivel ilyenkor már nem érdemes komolyabb dologba fognia.

Ezenkívül legyünk óvatosak nagy melegben és nagy hidegben, világbajnoki labdarúgó-mérkőzések idején (különösen, ha kikaptunk), napfolttevékenység alatt, szezon végi kiárusítások és disznótorok heteiben, valamint folytatásos tévéjátékok és krimik idején.

Ezzel nagyjából körvonalaztuk is a legfontosabb *általános* szempontokat. Igen ajánlatos azonban a nagyobb biztonság kedvéért az illető ügyintéző *egyéni* sajátságait, életét is behatóan tanulmányozni s ezek figyelembe vételével határozni meg a megfelelő időpontot.

Rozslay György

PRECÍZ SZÁLLÍTÓ

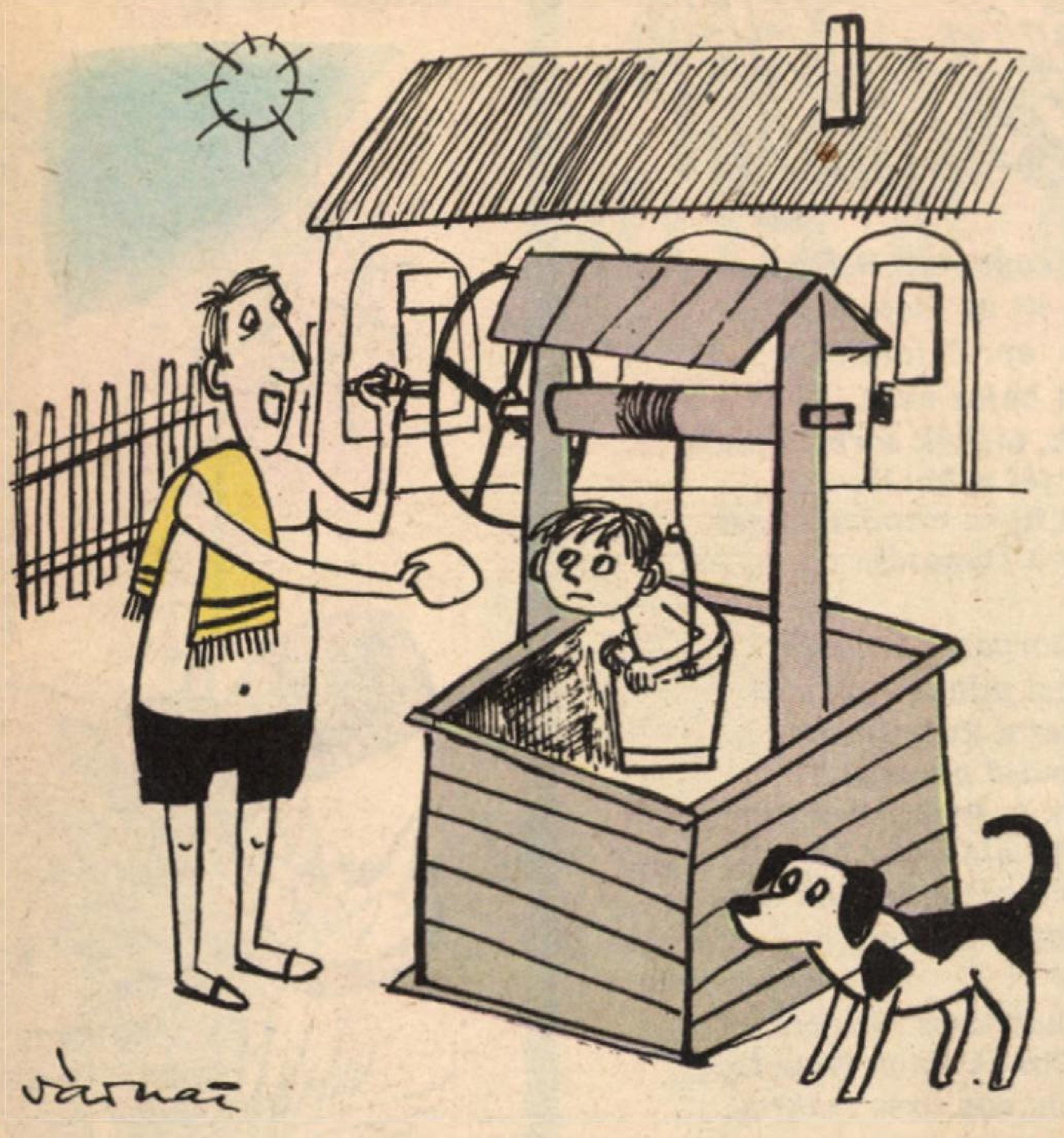
– Mit csináljak, ha tőlem e z t rendelték?!

REKLÁM

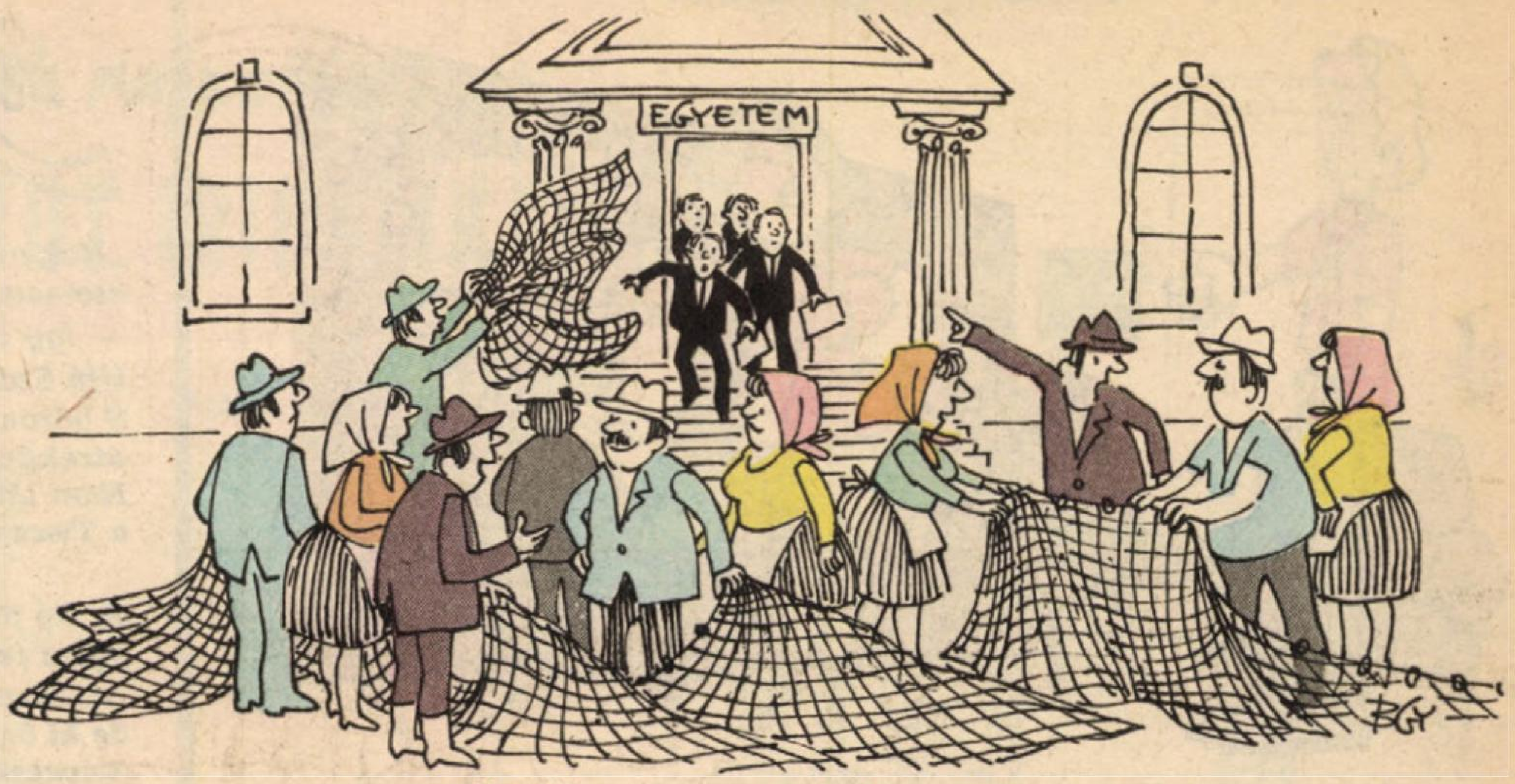
– Uram, Z. O. könyve olyan rossz kritikát kapott, hogy már minden könyvét elkapkodták...

FALUSI NYARALÁS

– Itt a szappan, majd leeresztlek és mosakodj meg alaposan!

DIPLOMAOSZTÁS UTÁN

– Mi hármat szeretnénk hazavinni...

BETEGLÁTOGATÓK

– Egy kis levegőt nem hoztatok?

VIDÉKI SZÁLLODA

– Sajnos, uraim, már a függőágyaink is foglaltak!

Reptében elfogott szavak

Bergson maradandó tanulmánya a nevetésről azt bizonyítja: a gépies automatizmus, az élethez tartozó rugalmasság hiánya az, ami ellenállhatatlan nevetésre ingerel. Mint a bohóc, aki megbotlik saját ormótlan cipőjében, olykor úgy botlanak meg szavak is az emberben. Ami a nyomtatásban megjelent botlásokat illeti, azok megmaradnak, és derülünk rajtuk hosszú idők múltán is, mint például az üzemi lapon, amely egy közösen végzett társadalmi munka után cikkének ilyen címet adott: *„Ez jó mulatság, férfi és női munka volt"*. Vagy akár esti lapunk friss híradásán, amely címbetűkkel közli: *„Hiszékeny embereket csapott be"*. Holott hát becsapás terén ez az általános, a meglepő az lett volna, ha az ügyes szélhámos Maigret felügyelőtől vett volna fel millió frankos kölcsönt egy kéttalálatos magyar lottócédulára.

Ám a rádió és televízió szavainak csetlését-botlását kevésbé figyeljük, rögzítjük, mert ugyebár az írás megmarad, de a szó elrepül. Hacsak fel nem jegyzik! Én ezt tettem.

Először a tévékommentárnő szavaira figyeltem fel. Egy bizonyos rétegről beszélt, mondván róluk: *„akiknek helyzete, mondjuk ki nyíltan, rosszabb az átlagosnál."* Ezt bizony nagy bátorság így nyíltan kimondani. Mert, mint tudvalevő, van az átlagos és van az a nagyszerű dolog, hogy sokak helyzete jobb az átlagosnál. Ám ebből arra következtetni, hogy lévén az átlagos középen, ha azt egyesek meghaladják, másoknak alul kell lenniök rajta — ez csak vakmerő logikával lehetséges, és kemény rászánás kell ahhoz, hogy nyíltan kimondjuk.

Ilyen kemény rászánás pedig nem adatott meg mindenkinek. Annak az ugyancsak tévériporternek sem, aki az időjárás viszontagságairól számolt be egyéni hangon. Vasárnapi jelentésről volt szó, ünnepi témáról tehát, dolgozóink megérdemelt pihenéséről. Amit viszont az időjárás kissé megzavart. Esett ugyanis. Sőt zivatar volt. A riporter tehát érzelmi dilemmába került és ezt a következő szöveggel oldotta fel: *„Bizonyos fokig egyesek eláztak."* Tetszik érteni? Csak egyesek. Nyilván senki sem azok közül, akik éppen szobájukban tartózkodtak. Vagy gépkocsijuk belsejében. És aki elázott, az is csak bizonyos fokig. Mondjuk csak a ruhája meg a haja. Egyeseknek netán a cipője is átázott. Vagy még az inge, kombinéja is, sőt. De mindez csak bizonyos fok, mert végletes elázás, hogy mondjuk valaki szétmállott volna az esőben, az nem fordult elő.

Aztán meg az történt, hogy ugyancsak a tévé beszámolt riportban a Domus áruházról, amely közérdeklődés mellett megnyílt és bútorokat árusít. A riport végén átvette a szót a stúdió, ahol is a műsorvezető riporter úgy vélte, emelkedett szavakkal kell lezárnia a témát. És ezt mondta: *„Domus! Egyetlen szó és lám mennyi minden van mögötte!"* Valóban, ez meggondolkodtató. Egyetlen szavak mögött nem szokott ennyi minden lenni. Mondjuk egy olyan egyszerű szó mögött, hogy „élet", mi van? Bagatell. Vagy: „ember", „haza", „betegség", „ész", „könyv" — hol vannak ezek a „Domus"-tól?!

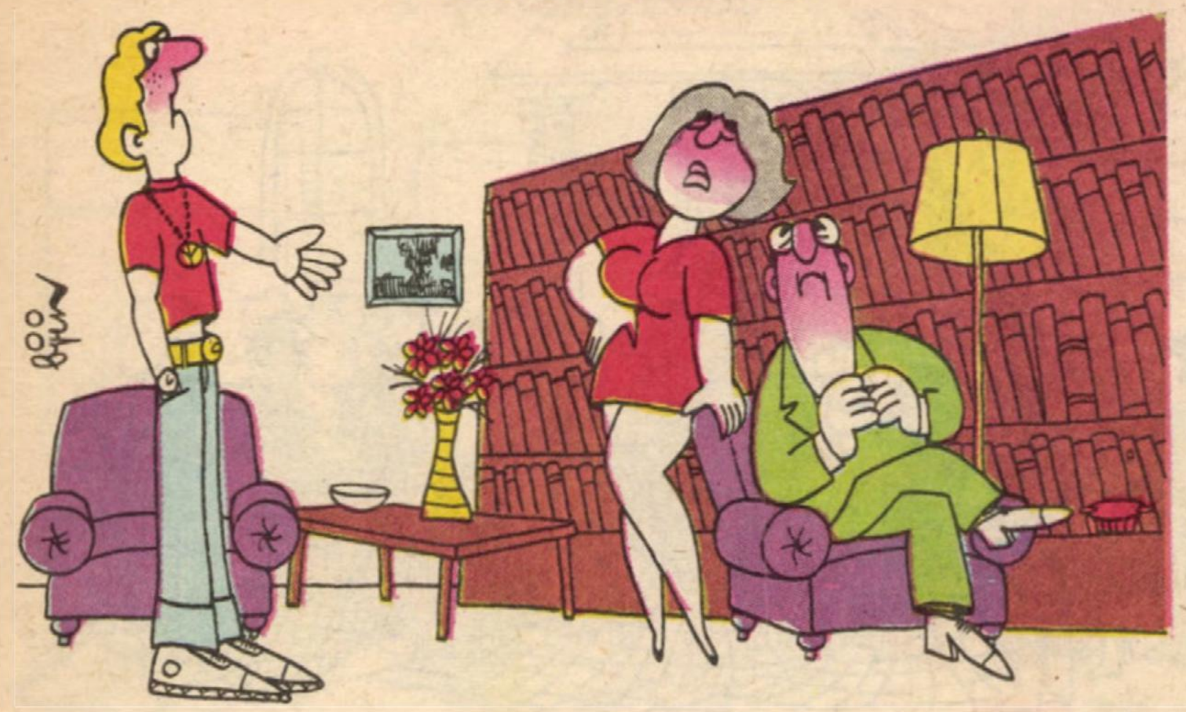
A rádió is szolgál meglepetésekkel. Ilyen meglepetés kiváló riporterünk lelkes fogalmazása a labdarúgó világbajnokság megnyitója előtt. Azt mondta, hogy aki jól tájékozott, *„csöppet sem lenne meglepve, ha bombameglepetéssel indulna a bajnokság."*

Ugyancsak a rádióban egy tudományos fejtegetésben ez hangzott el: *„Nos, az olajárakat nem lehet minden határon túl emelni."* Mint a „nos" is jelzi, ez a kijelentés igényt tart arra, hogy meglepő legyen. Mégsincs az ember meglepve, noha tudja, hogy az olajárak bizony emelkednek ezidőszerint. Mert az ember eleve úgy gondolja, hogy minden határon túl mégsem emelkedhetnek. Nem kerülhet mondjuk egy liter benzin a sokszorosába annak, mint egy gépkocsi, mert akkor az ember gépkocsival kellene, hogy táplálja a benzint, ami ugyebár éppoly nehezen képzelhető el, mint az, hogy gépkocsit öntsön az olajoskannába.

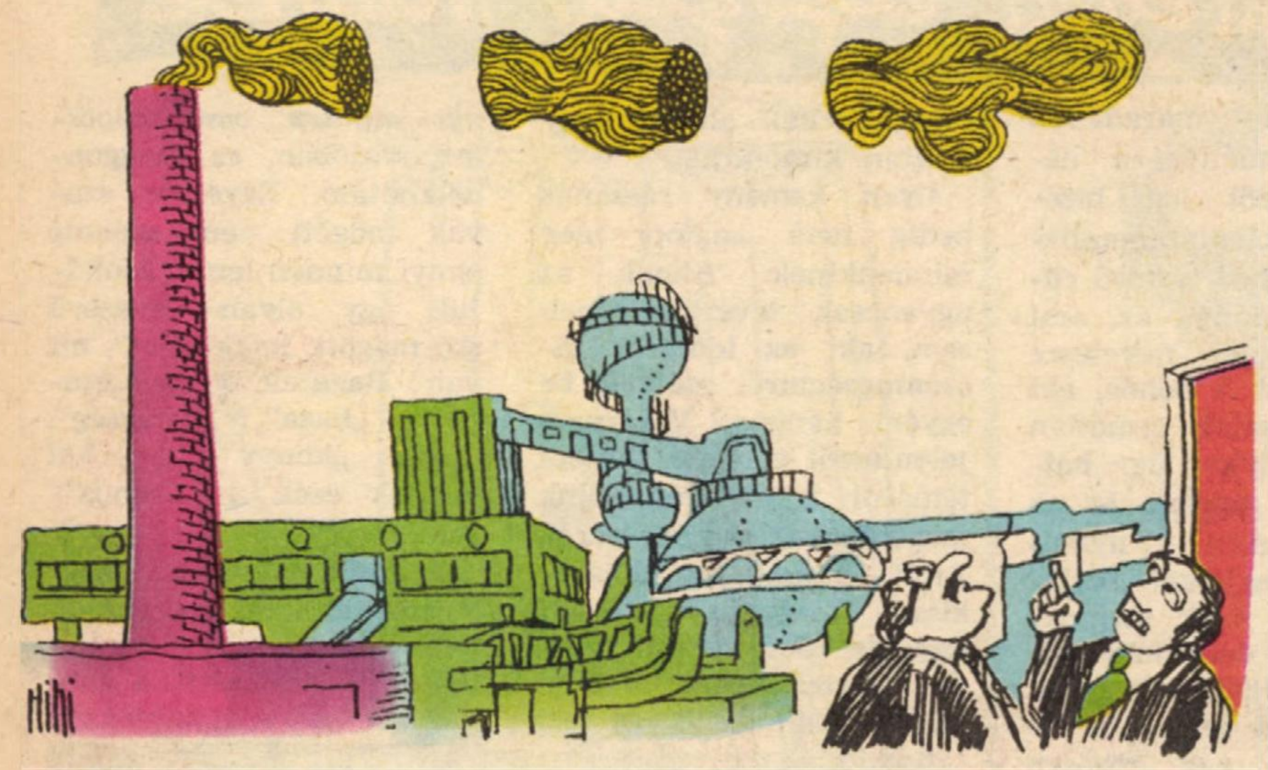
Gombó Pál

ELÉGEDETLEN FIATALEMBER

– Hogyan képzelitek a nevelésemet, ha mindig azt mondjátok: csináljak, amit akarok?! . . .

SZAKASZOS TERMELÉS

– Látom, maguknál is akadozik az alapanyag-ellátás.

IFJÚ SZABÓ BALLADÁJA

„Holnap megyünk a Balatonra,
csomagolj, itt az ideje! . . .”
— így inti, epret falatozva,
ifjú Szabót bájos neje.
S bőröndök, táskák sorra telnek;
útrakész a fél ruhatár.
Nem látott ilyen munkakedvet
a Tisza- és a Dunatáj.

A nej megtorpan s temetői
gyász felhőzi minden szavát:
„A házunkat a kutyus őrzi,
de ki őrzi majd a kutyát?!
Szívecském, tudnál hozni értem
egy aprócska áldozatot?
Ne hagyd magára, nagyon kérem,
a szerencsétlen állatot;

te úgyis sokat jársz vidékre
s én csak filmen látok Napot . . .”
A férj lerogy egy üres székre,
de megéri a másnapot . . .
A nej már üdül, messze távol,
pihenteti a fény, a tó . . .
S a négy fal között csak téblábol
kutyájával ifjú Szabó.

AJÁNLÁS:

Van, akit kutyába se vesznek
— könnyezd meg, nyájas olvasó! —,
ki úgy nyaral majd, mint e versnek
bukott hőse, ifjú Szabó.

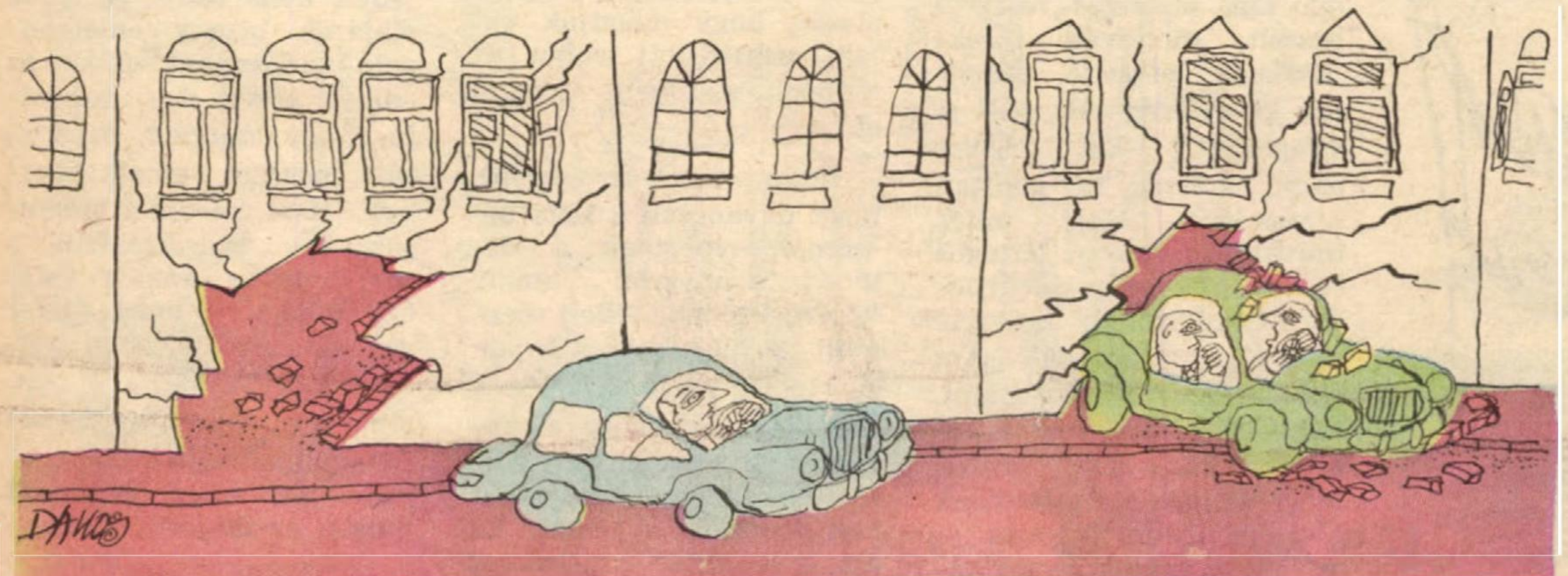
Székely Dezső

CSAPAT-SZÉT-VÁLASZTÁS

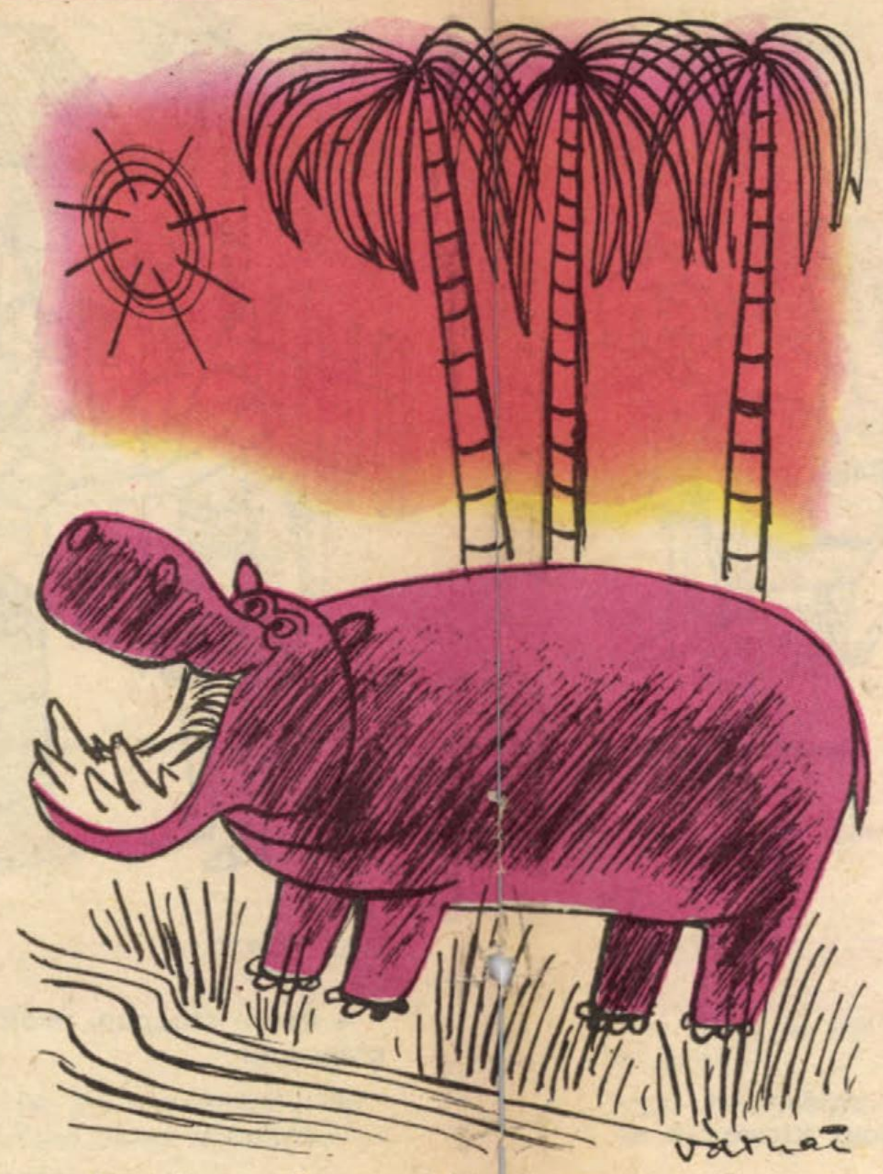
AUTÓS-ISKOLA

– Azt mondta, hogy kerüljem ki, nem?

Megkérdeztük rajzolóinkat:
MELYIK ÁLLATOT IRIGYLIK?

Varnai György:

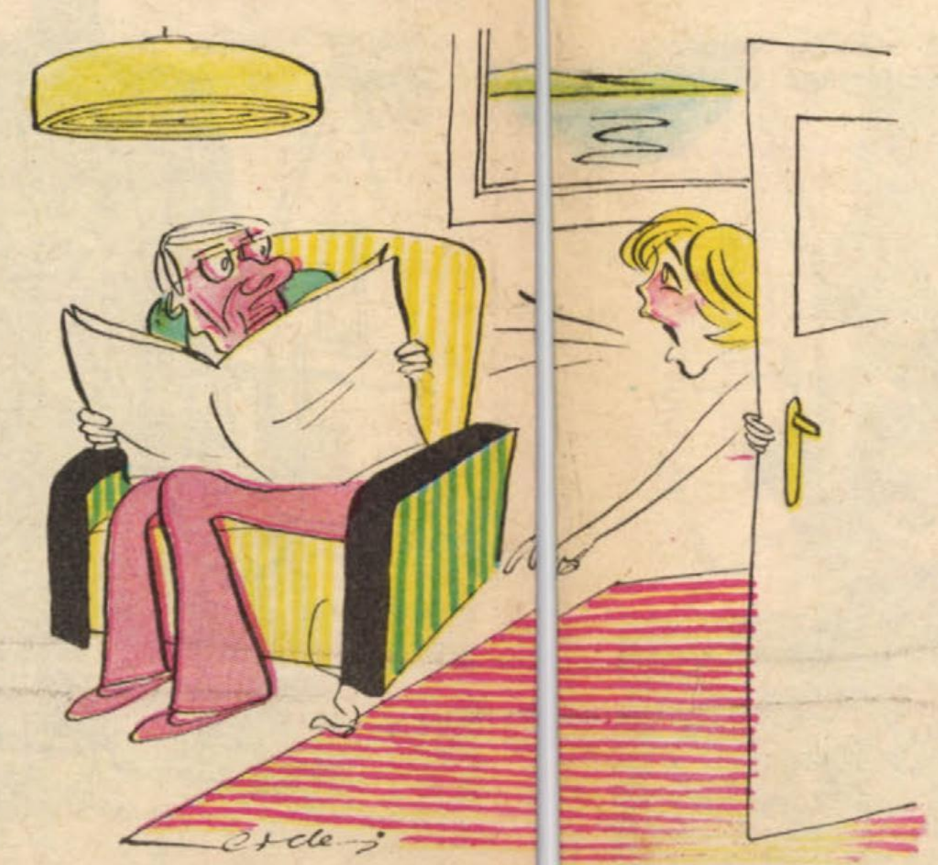
– A vízilovat. Vastag bőre és nagy szája van. Biztos karrier.

Hegedűs István:

– A hódot. A víkendházóért.

Erdei Sándor:

– A csukát.

Brenner György:

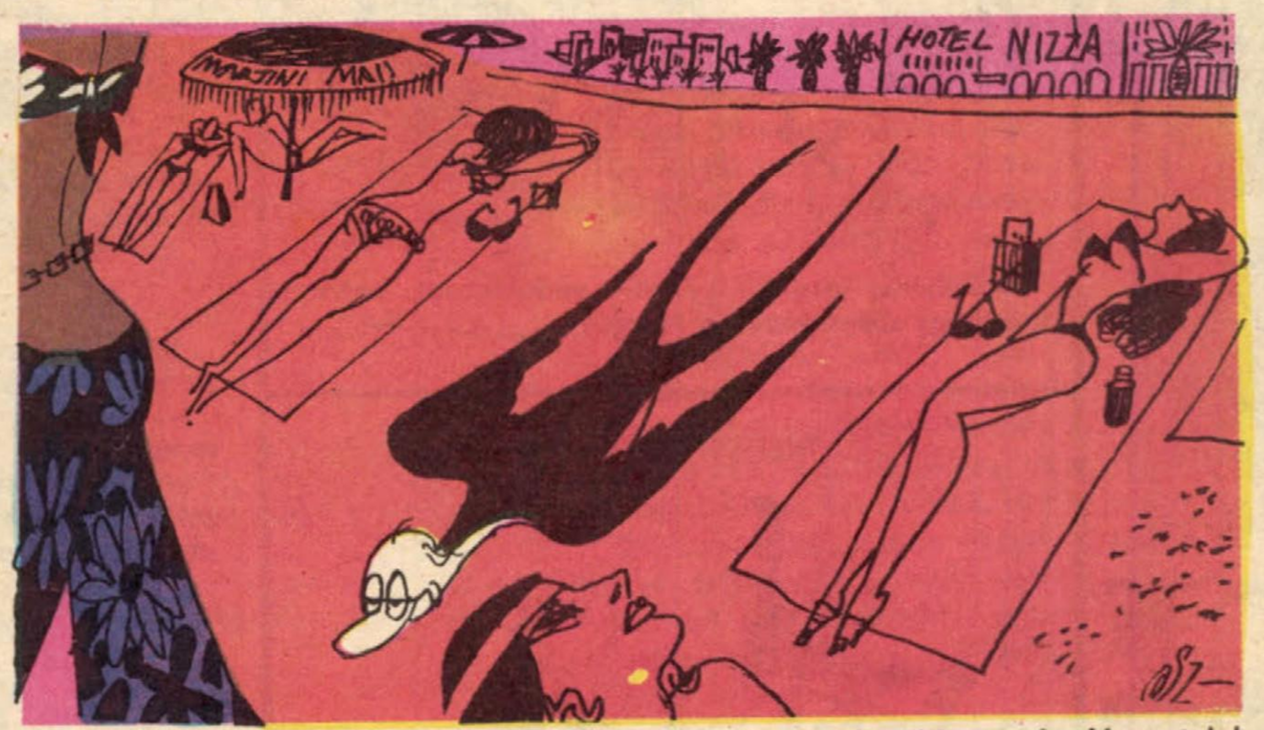
– A sast! Őt védetté nyilvánították . . .

Dallos Jenő:

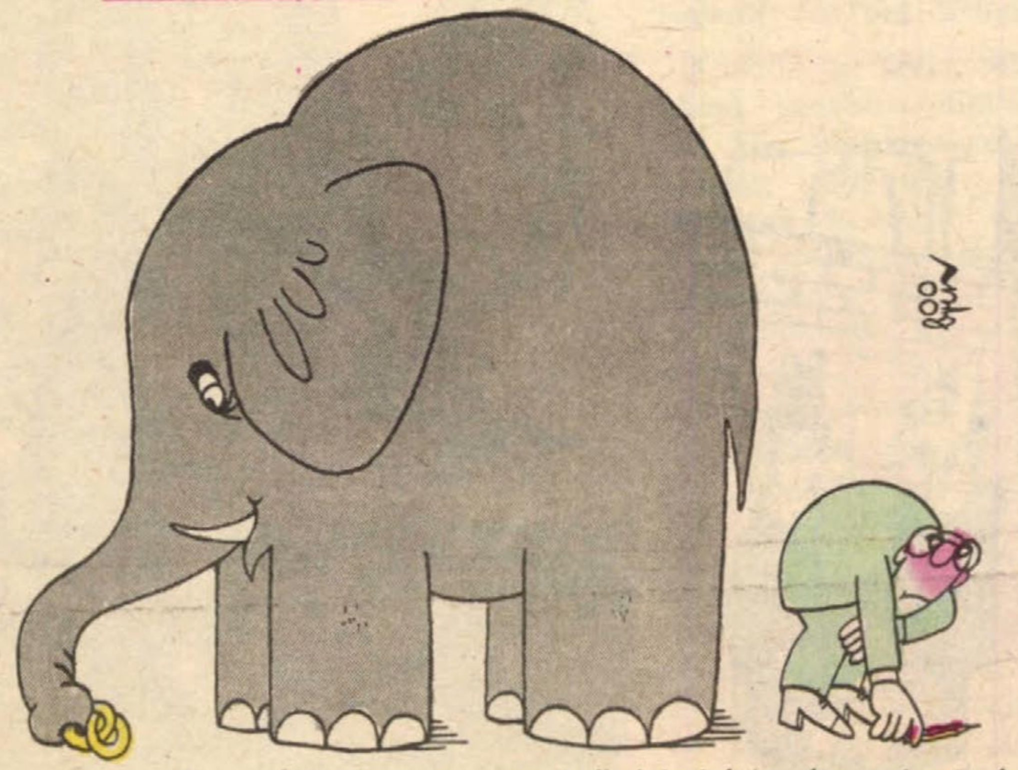
– A szomszédom angoramacskáját . . .

Szűr-Szabó József:

– Szívesen cserélnék a fecskével, mert akkor melegebb országokban telelhetnék . . .

Balázs-Piri Balázs:

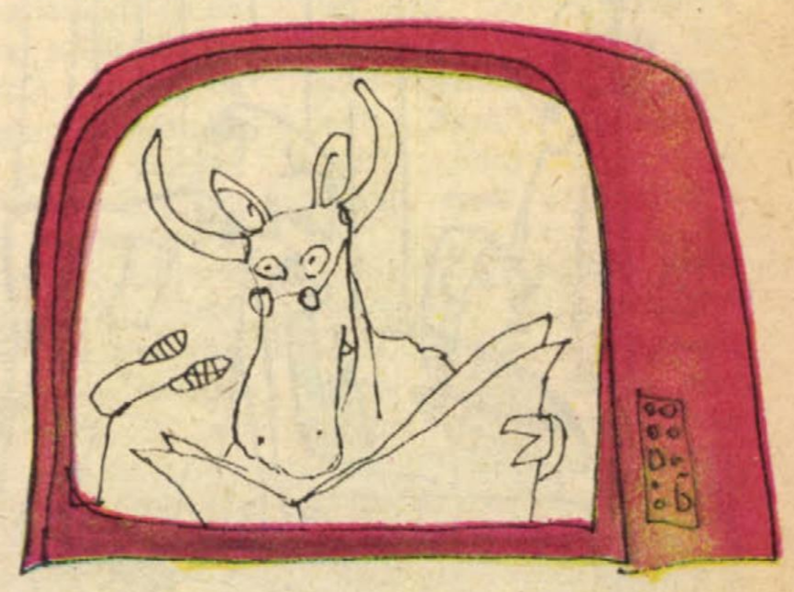
– Az elefántot, mert nem kell lehajolnia, ha valamit fel akar venni a földről . . .

Vasvári Anna:

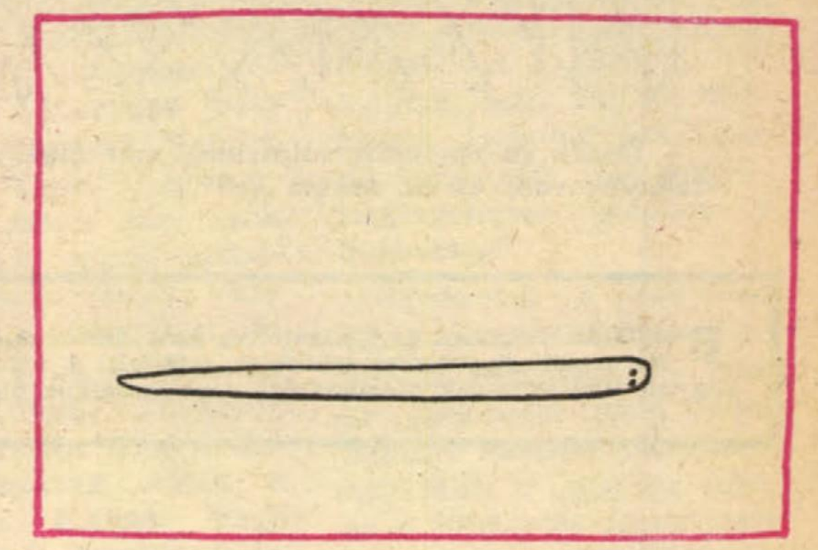
– A mosómedvét, mert szeret mosni.

Lehoczki István:

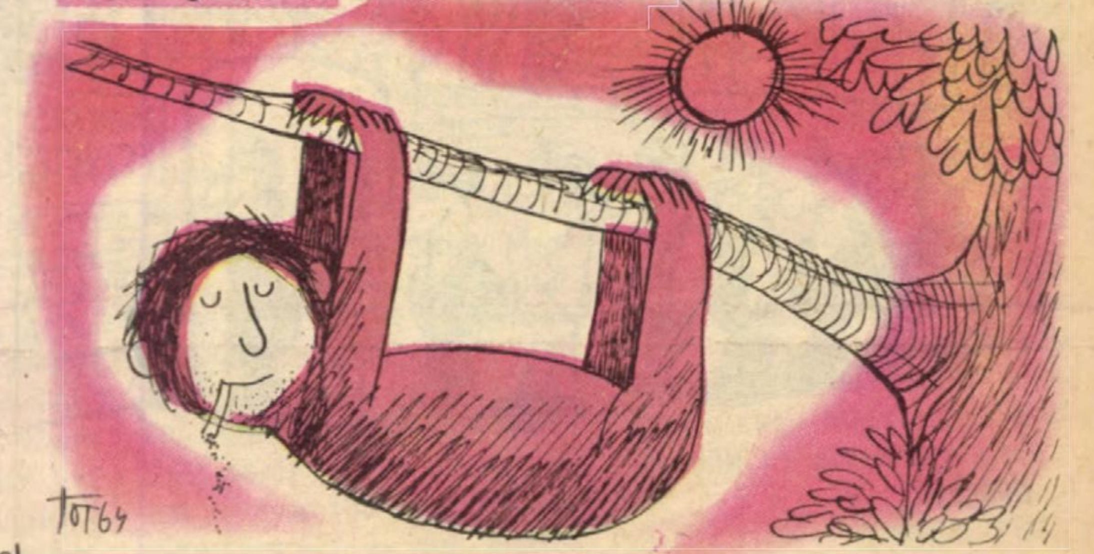
– Az őstulkot.

Sajdik Ferenc:

– A gilisztát. Könnyű neki önarcképet rajzolni.

Tót Gyula:

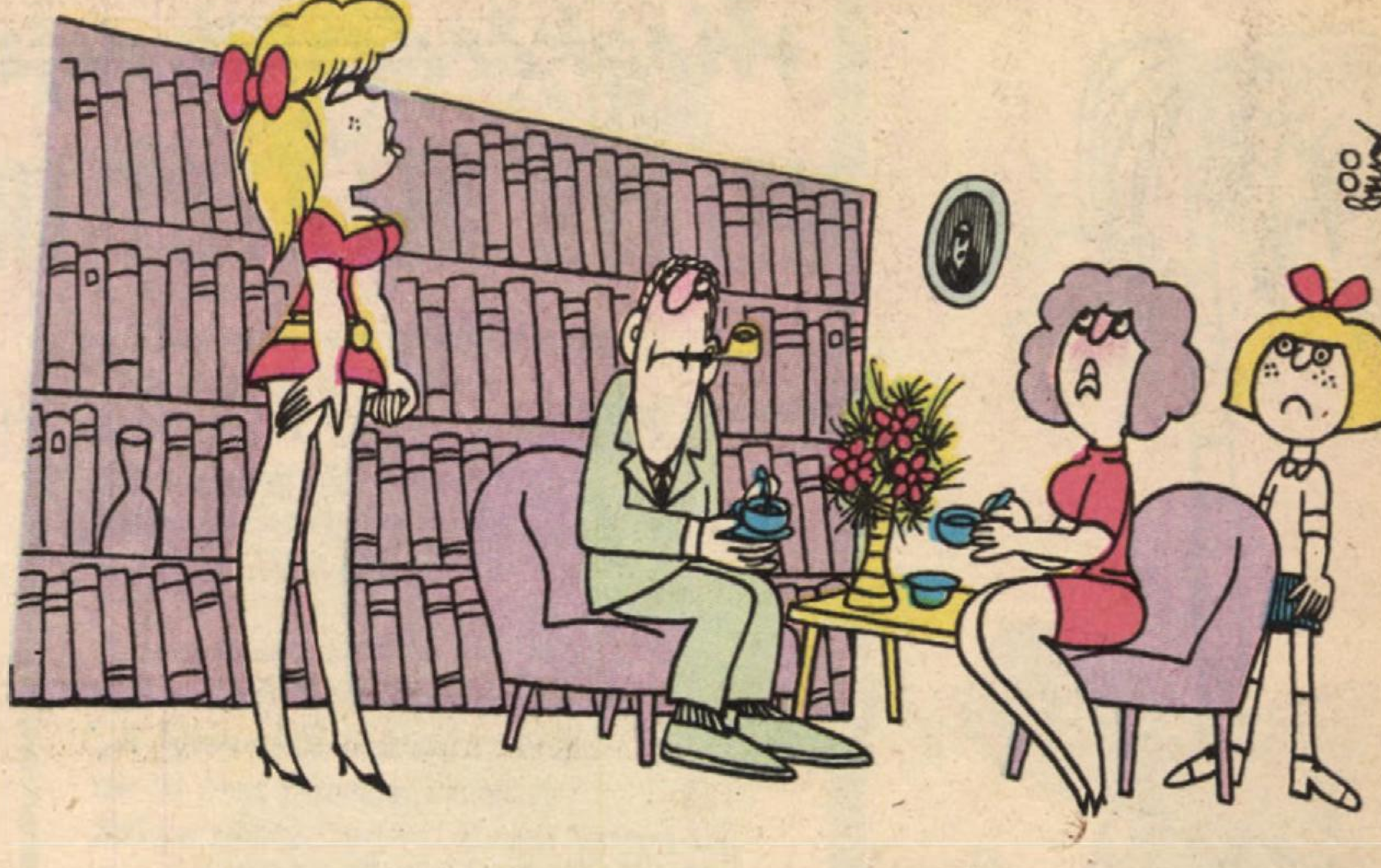
– A lajhárt. Akkor magától értetődő lenne a lustaságom . . .

A GYÁSZOLÓ CSALÁD

– Csak bosszúból tehette ... Tudod, mennyi lesz az örökösödési illeték?!

FELNŐNEK A GYEREKEK

– Szeretném bejelenteni, hogy az idén már nem megyek veletek együtt nyaralni!

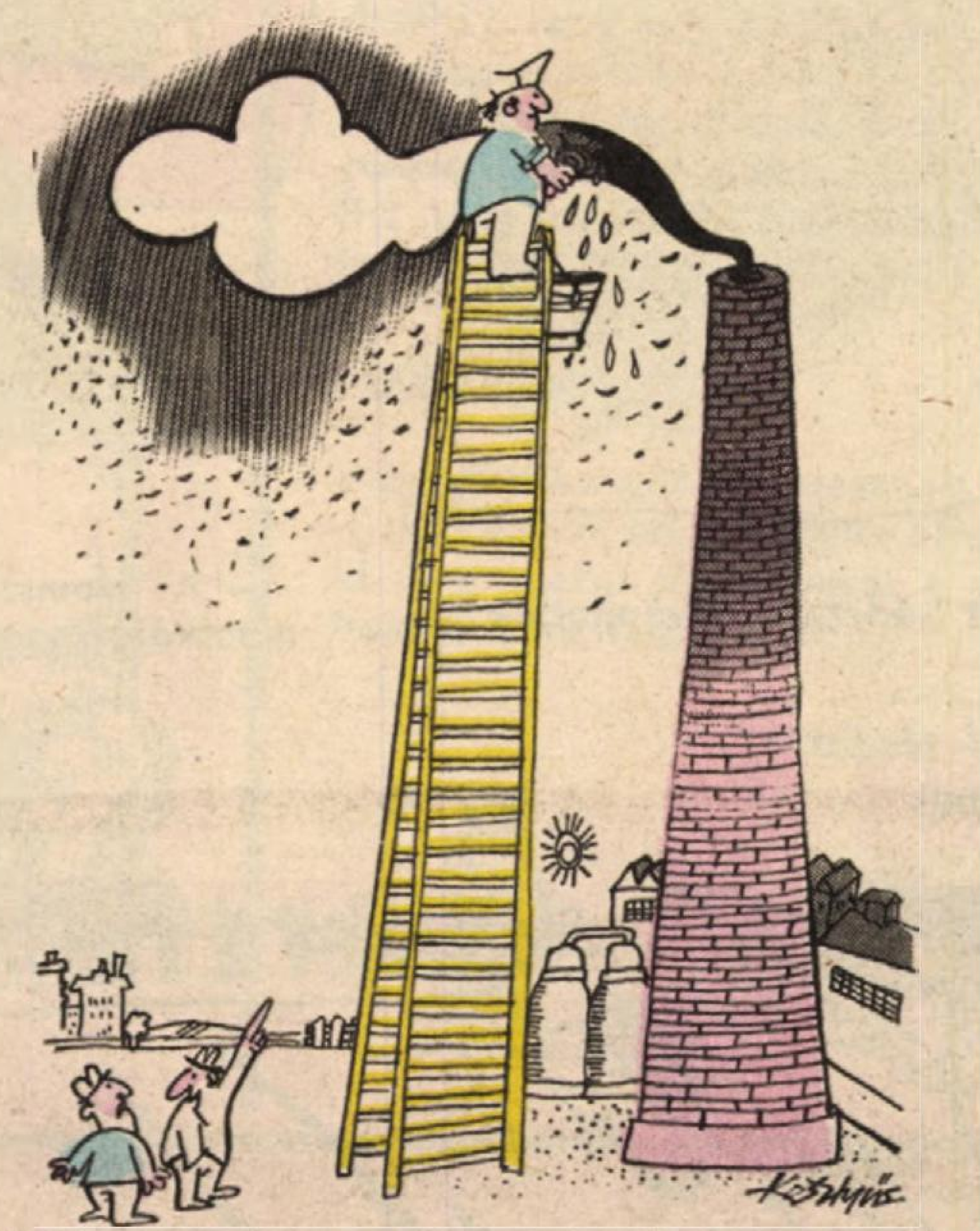
SZÉP KIS VENDÉGLŐ

– Tessék valami mást választani, már csak egy rántott szeletünk van, és az nekem kell!

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozunk.

MEGOLDÁS

– Fehérre festjük, így nem vádolhatnak bennünket, hogy szennyezzük a levegőt ...

TRÉFÁS KEDVŰ MUZSIKUS

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI ...

— Apuka, ha jól emlékszem, egyszer azt mesélted, hogy kicsaptak az iskolából ...

— Igen, így volt, de ez hogyan jutott az eszedbe?

— Csak azért, apukám, mert a történelem megismétlődik ...

*

Kovácsék sétálnak, egyszer csak a férfi átköszön a túlsó oldalra egy nagyon csinos nőnek.

— Ki volt ez a nő? A rokonod?

— kérdi Kovácsné.

— Tulajdonképpen.

— Mi az, hogy tulajdonképpen?

— Nos, ez a nő a harmadik feleségem első férjének a második barátnője.

*

Tárgyalóterem. A bíró megkérdi az előtte álló vádlottat:

— Mondja, nem láttam én már magát?

— Könnyen lehet — feleli a vádlott. — Én már rengeteg italboltban megfordultam ...

*

— Hány gyereke van önnek, Smith úr?

— Három felnőtt lányom van.

— És ugye még mind önnél laknak?

— Nem laknak nálam, ugyanis még egyik se ment férjhez ...

VAKÁCIÓ

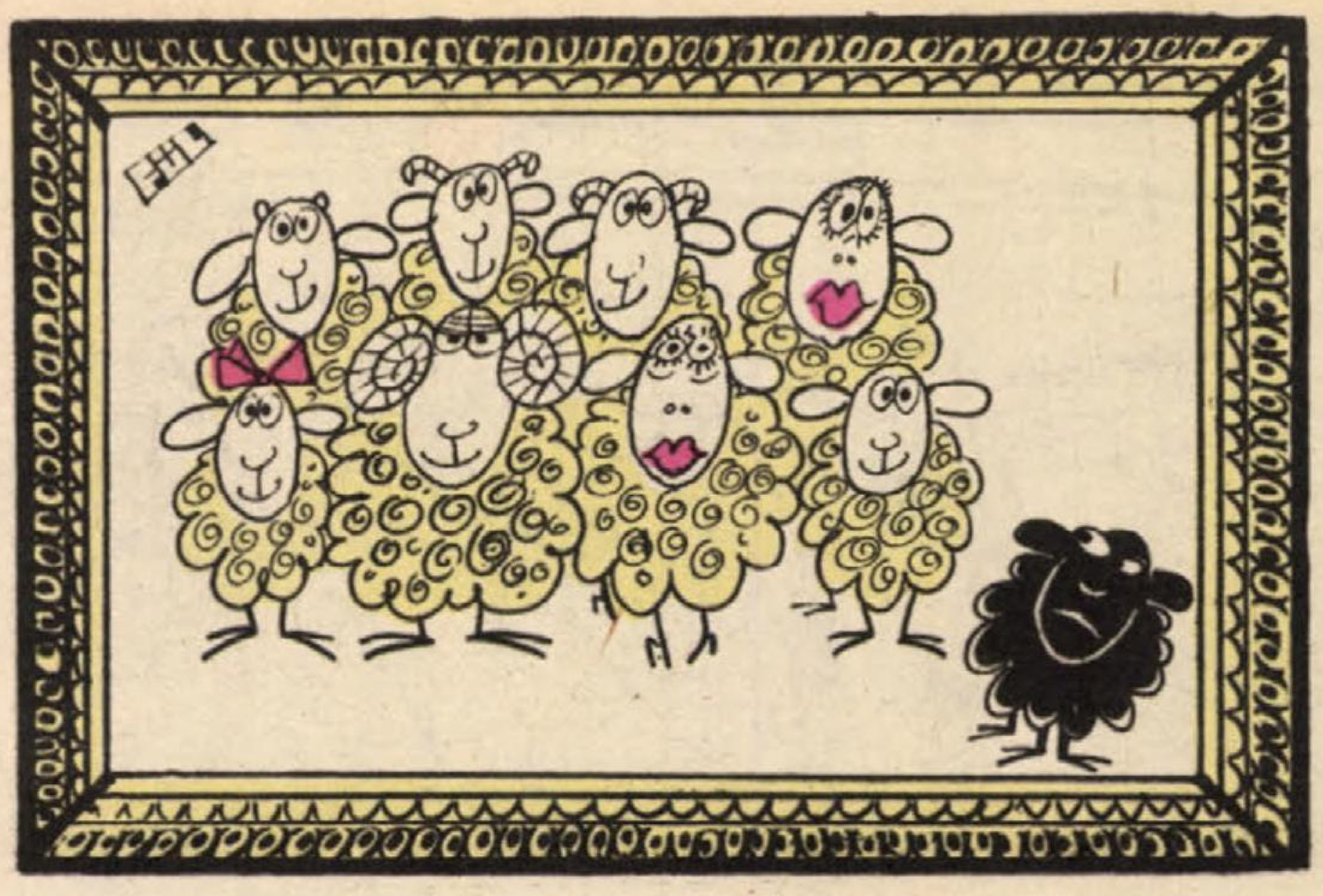

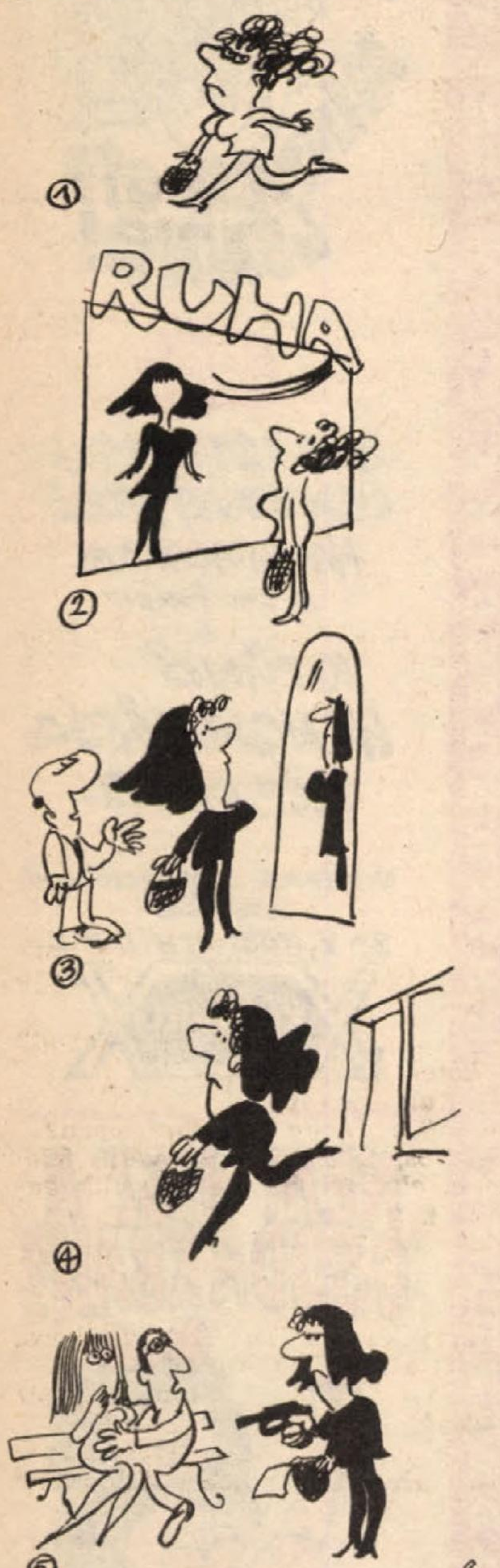
– Azt mondtuk, hogy Miss Európa is itt fog dolgozni nyári gyakorlaton ...

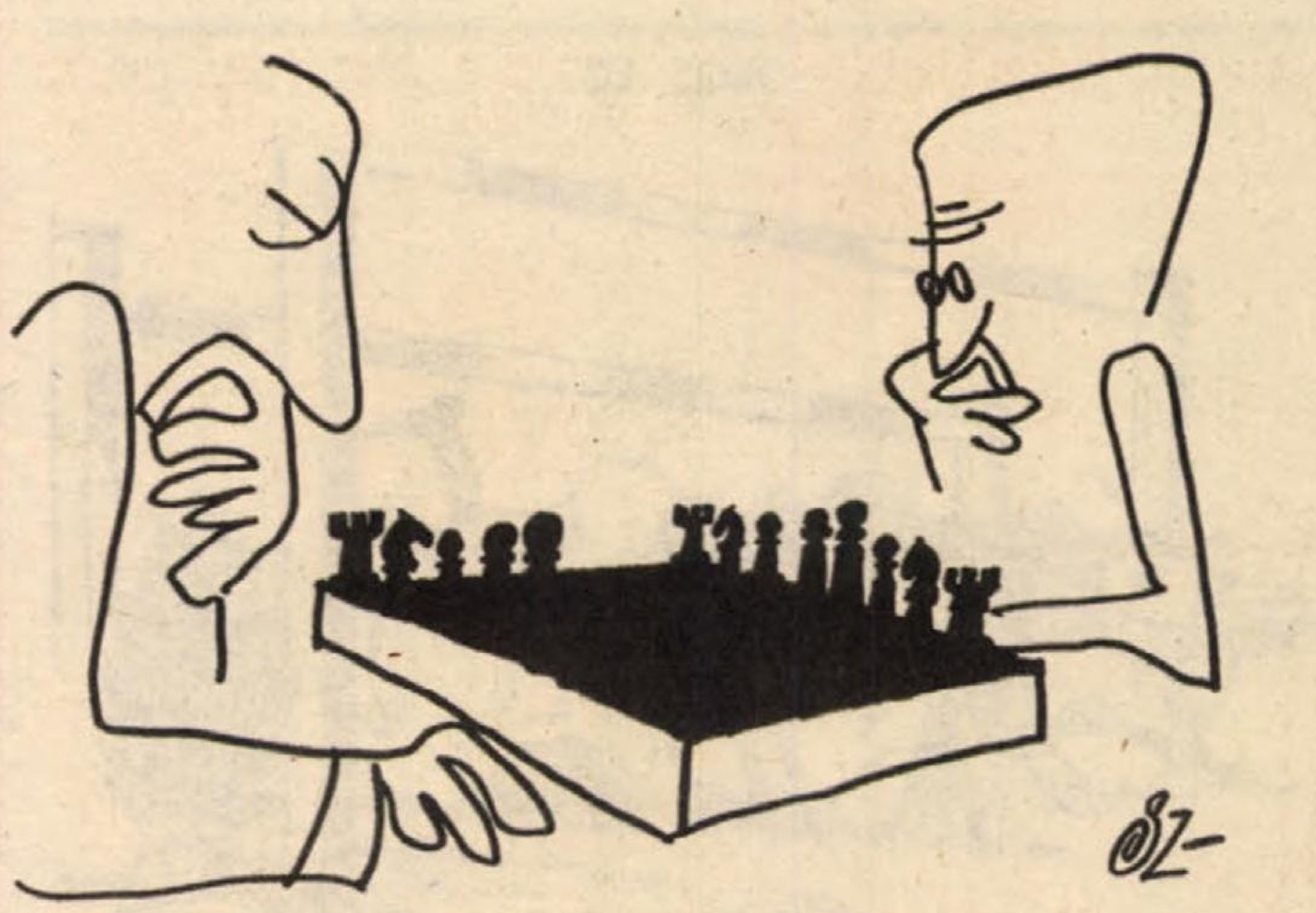
HOSSZÚ HAJ

FEKETE

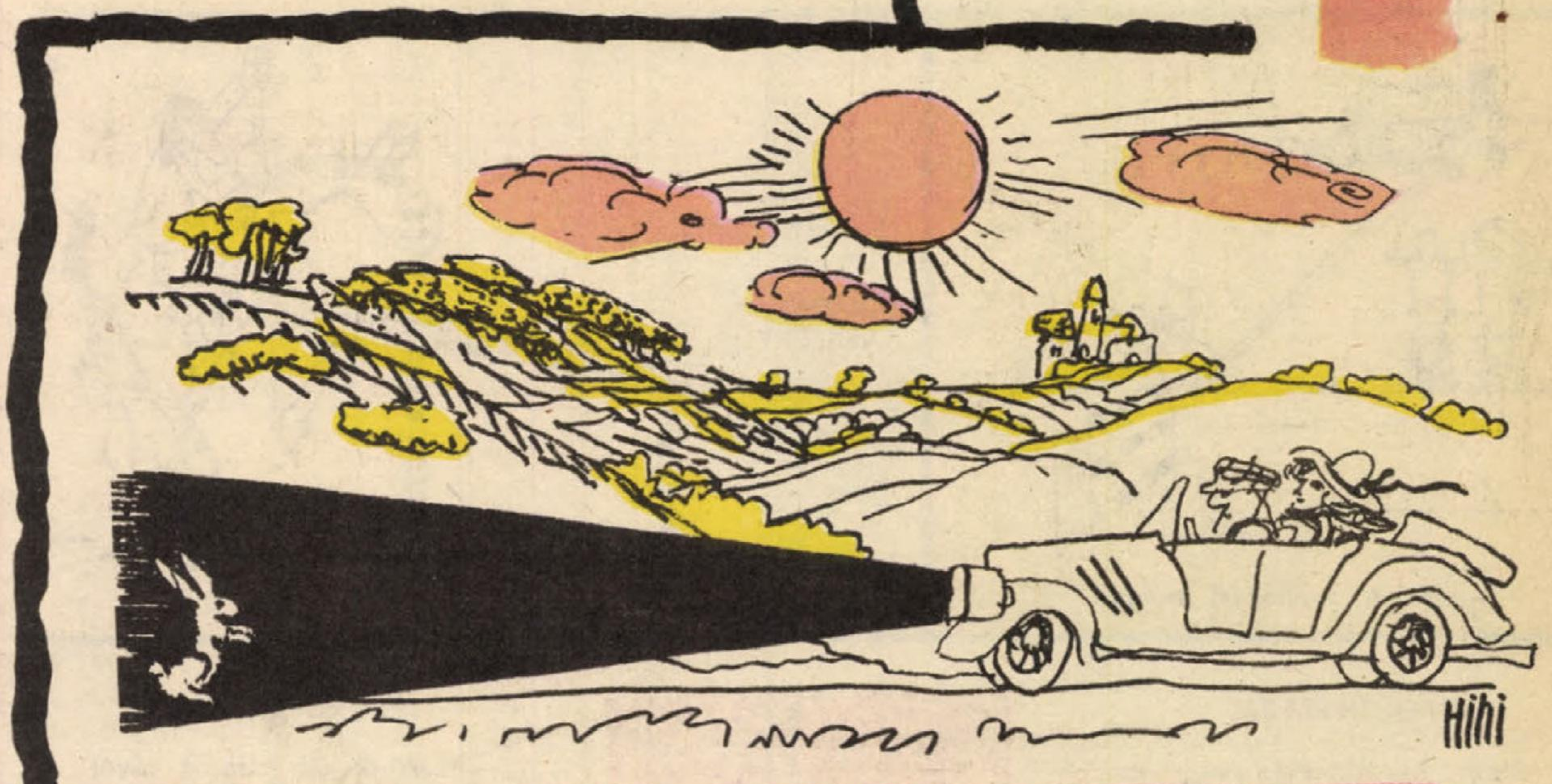

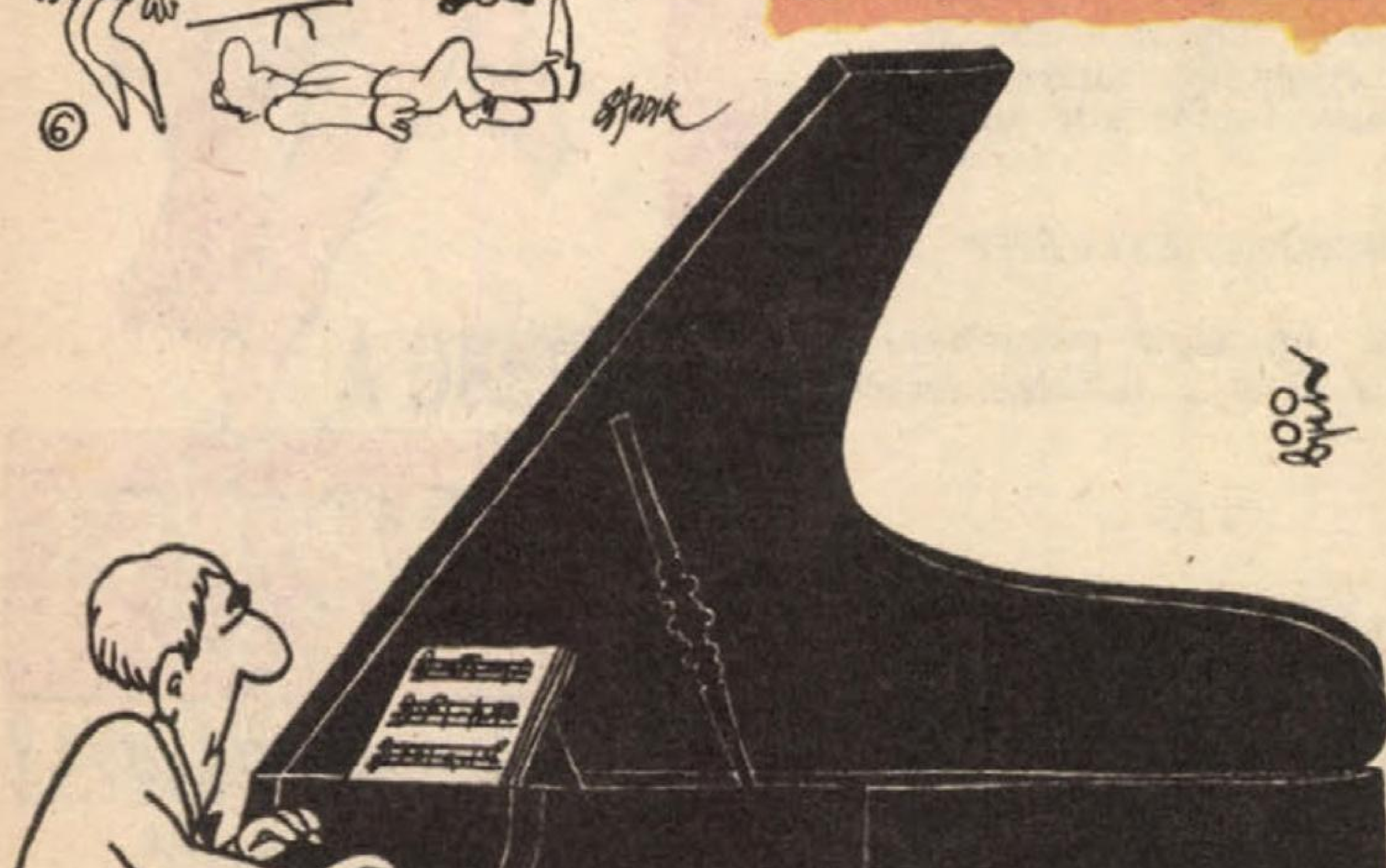

Fülöp
Dallos
Szűr-Szabó
Sajdik
Hegedűs
Balázs-Piri
Brenner

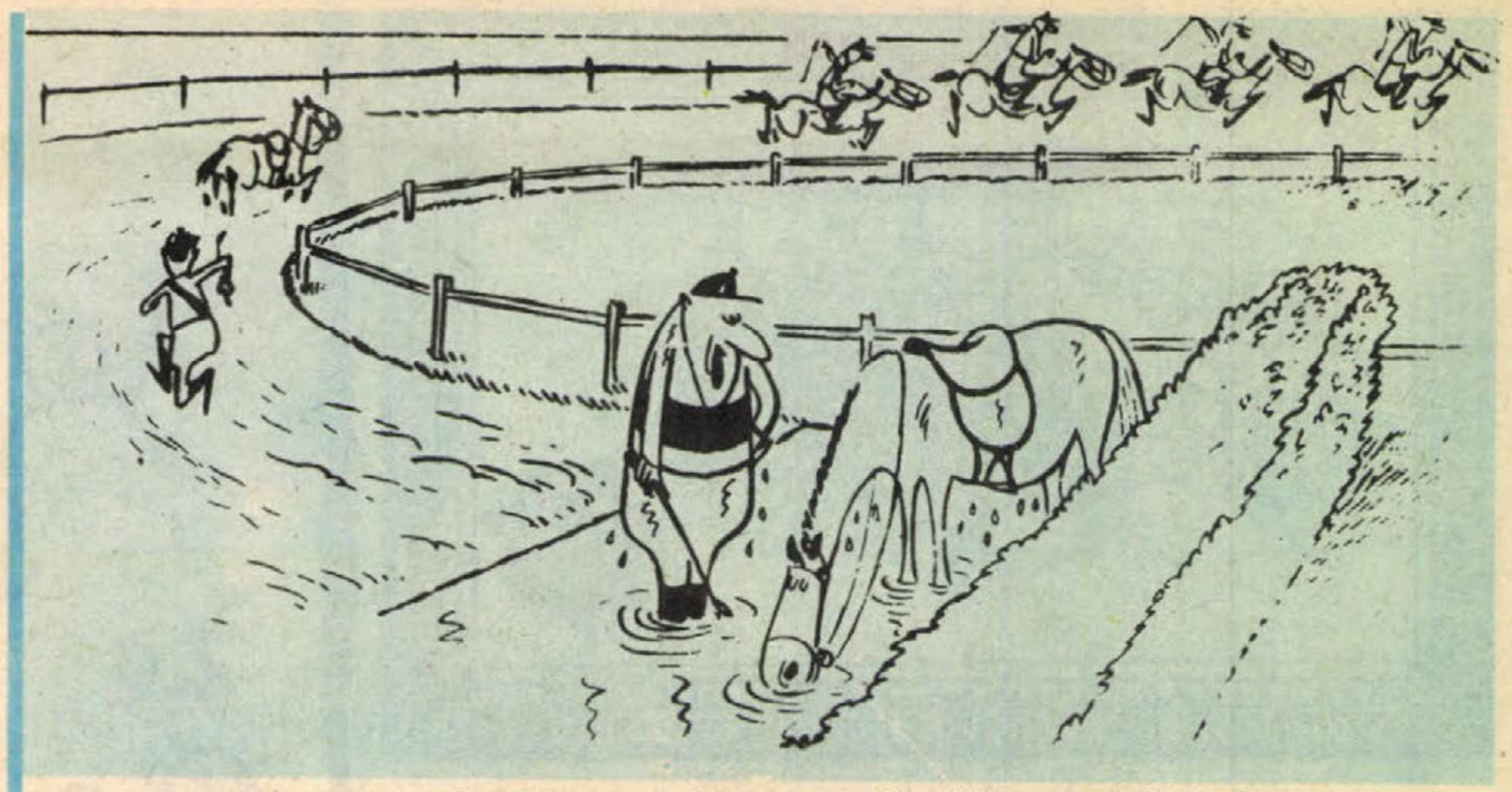

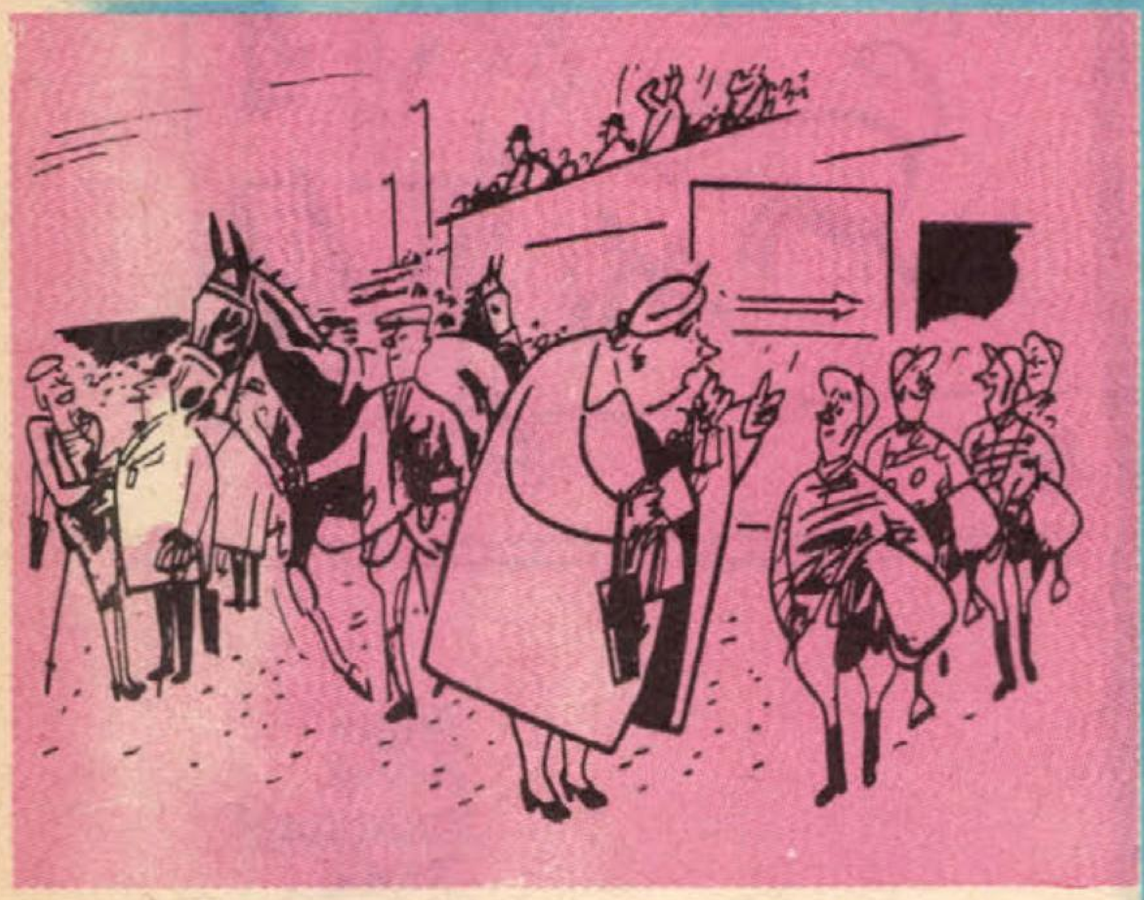
IMPORT HUMOR

LOVAK ÉS LOVASOK

(NDK, angol, holland, lengyel lapokból)

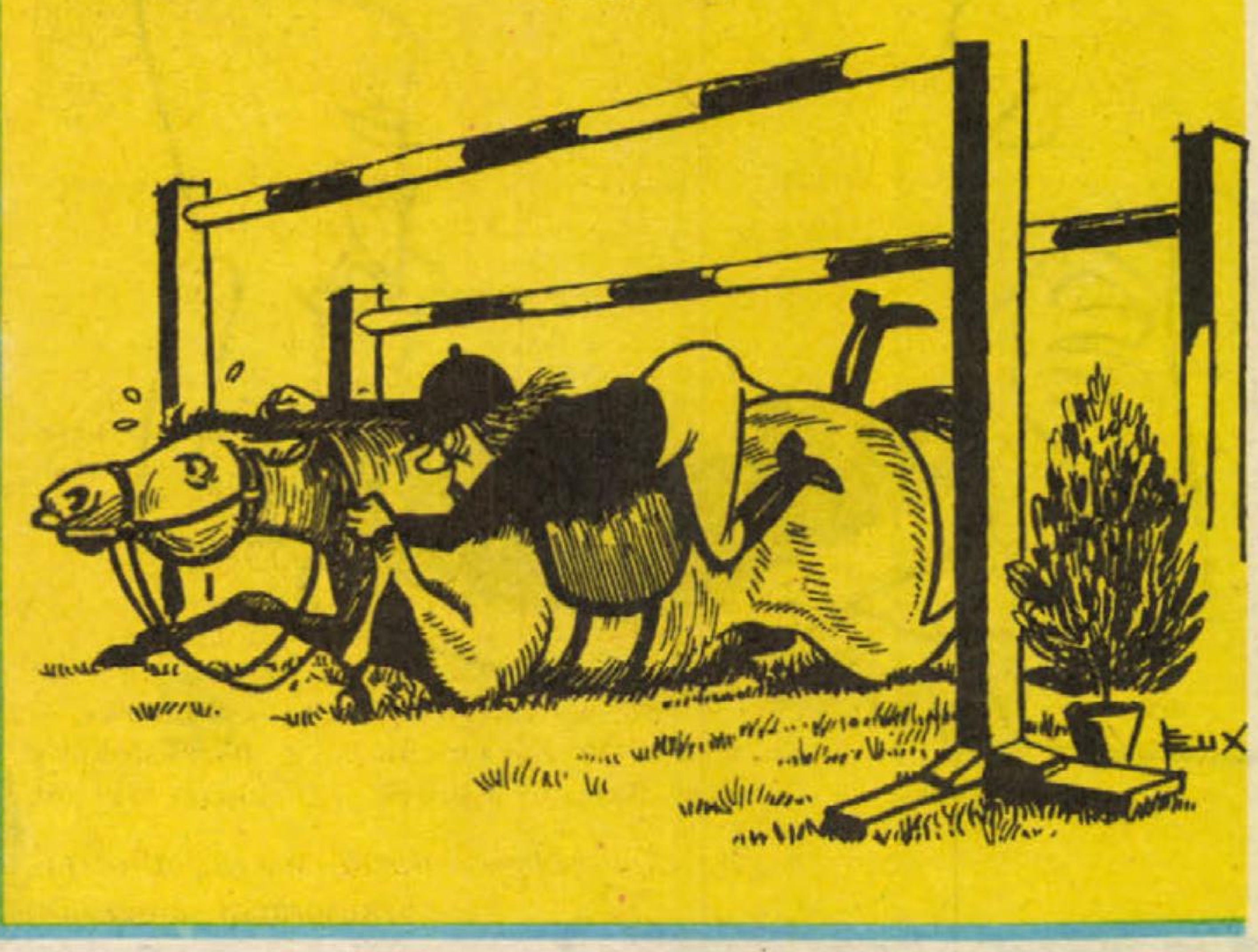

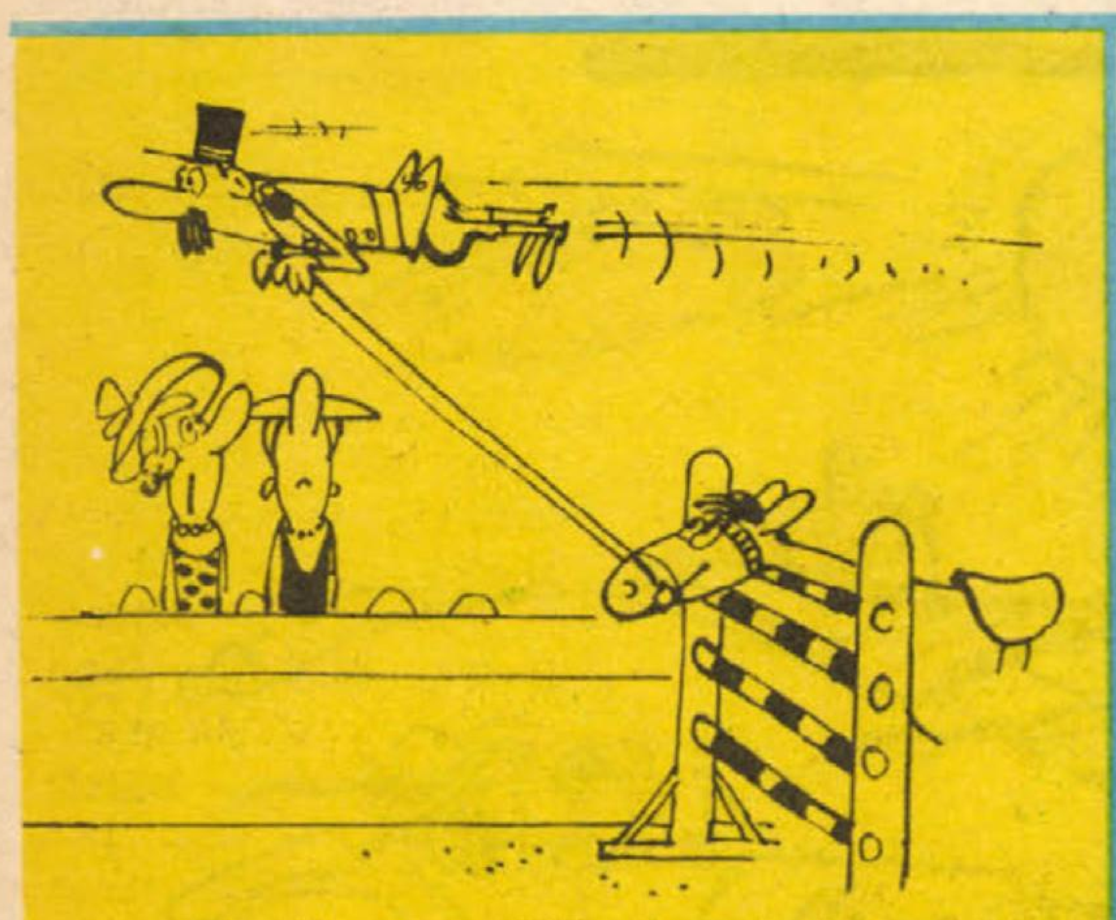
– A csuda vigyen el, épp most jön rád a szomjúság?!

– Mondja, fiatalember, mit eszik, hogy ilyen remekül tartja a súlyát?

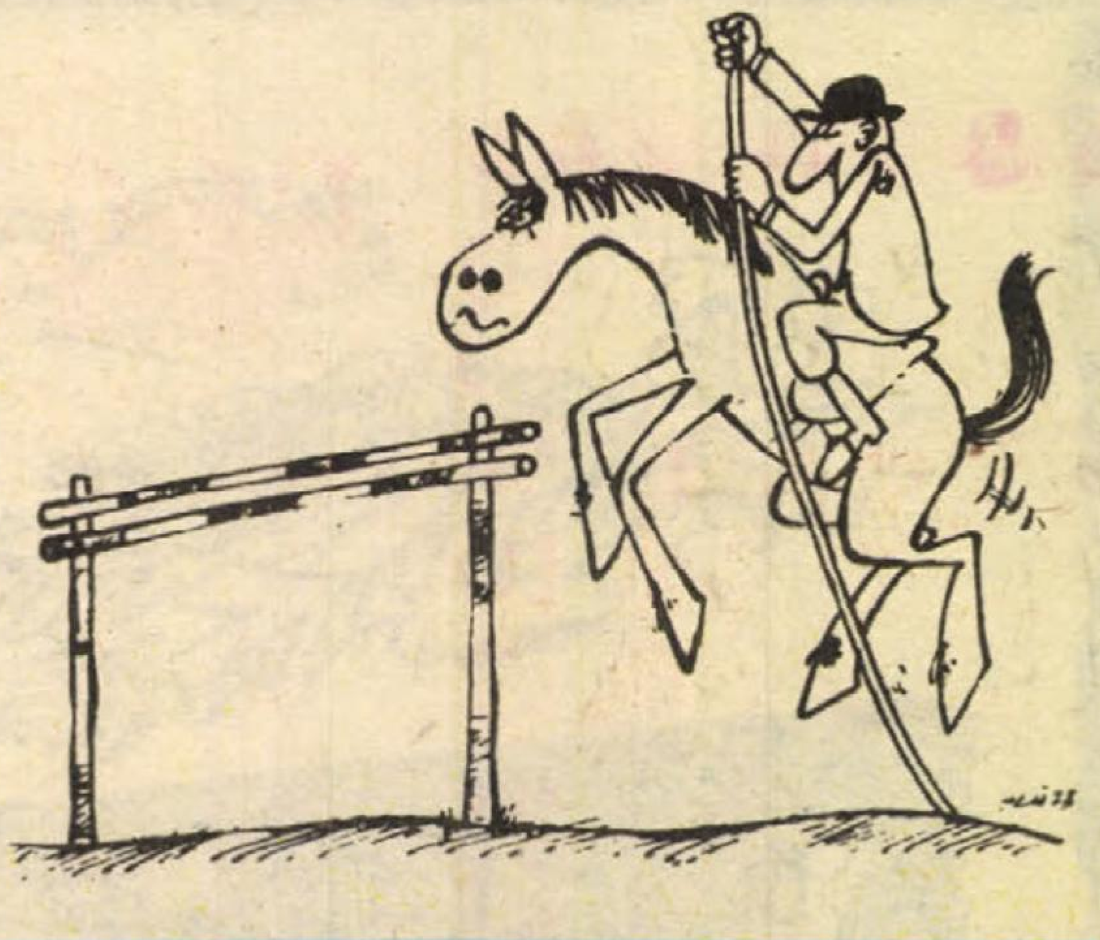
OKOS LÓ

– Azelőtt a reoülőknél szolgált...

AKADÁLY-VERSENY

SZÜLŐI INTELEM

— Fiam, harmincéves vagy és még nincs semmi szakmád. El kell döntened végre, mit szeretnél csinálni?

— Karriert.

KÉRDÉS

Mi a rosszabb? Ha valakinek a dicsőség száll a fejébe, vagy ha a szilvapálinka?

ÖNÉLETRAJZ

— Olyan szegények voltunk, hogy esténként étlapot olvastunk vacsorára...

ÉRVELÉS

— Megérthetnéd, Mariska, hogy az adott nemzetközi helyzetben nem adhatok neked több kosztpénzt...

SZILÁNKOK

ELŐRELÁTÁS

— A futball-világbajnokságról írt tudósításokat kitépem az újságokból és elteszem. Jól jönnek majd az unalmas téli estéken...

SZÜLŐK

— Lányom, én nem szólok bele a házasságodba. Ahhoz mégy férjhez, akihez akarsz. Neked kell élned vele. Csak egyetlen kikötésem van: az illetőt hívják Kovács Lajosnak és lakjék a külső Jászberényi út 117/c-ben és legyen kötszövő kisiparos, aki még ma este tiszteletét teszi nálunk...

KÁVÉSNÉNIKÉK

— Kérünk két szimpla kávét.

— A szimpla már rég megszűnt nálunk. Csak duplát hozhatok.

— Jó, édeském, akkor hozzon nekünk egy duplát két pohárban.

KERESZTREJTVÉNY

— Pista, ha segít megfejteni a függőleges 19-et, a felesége leszek.

TEJ

— Ezt írja meg — mondja a szomszédom és máris lelkesen mesélni kezd: — Vasárnap kirándultunk a családommal a hegyekbe. Szomjasak lettünk és arról ábrándoztunk, de jó lenne egy pohár jégbe hűtött tej. Végre találtunk egy bódét. Az elárusító nőtől kértünk három pohár tejet.

— Természetesen nem kaptak — mondom fölényesen.

— De kaptunk. Ezt írja meg, mint különleges, egyedi esetet.

Galambos Szilveszter

TÜCSÖK és BOGÁR

Biztonságos megoldás: a főútvonalra való rákanyarodáshoz elsőbbség-adás, valamint a kő-sorompó áttörése szükséges!

(Székesfehérvárott fotózta: Fülöp László)

Bejárónőt keresek bentlakással. 364—776 (sürgős).

Ha egy bejárónő bent lakik, akkor az a bejárónő csak kijárhat.

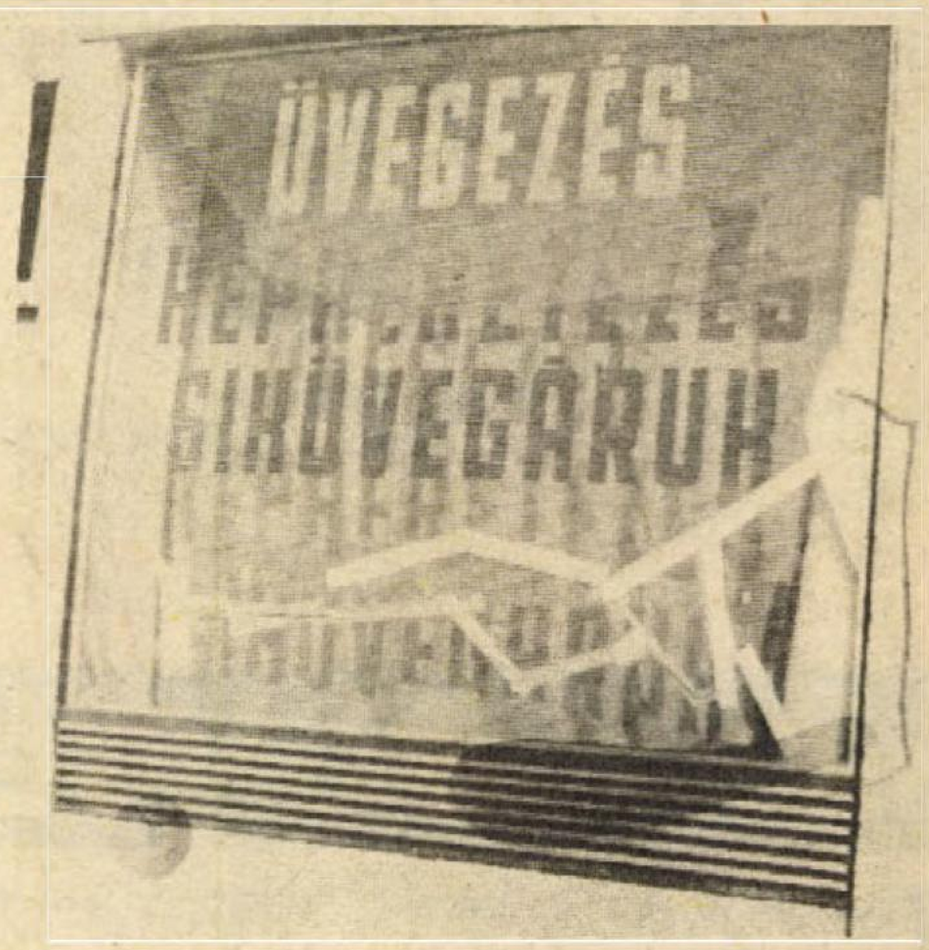
(Az Esti Hírlap apróhirdetései között észlelte Koltay Ernő)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

Ahol a székelygulyás bölcsője ringott

A kis székelygulyás igen csendes, szófogadó gyerek volt, bár szülei — a szilaj marhagulyás és a pöffeszkedő babgulyás — korán elváltak s így bölcsőjét is nagymamája, a borsostokány ringatta. Később, a tejfellel duettet alkotva világsikert ért el.

(A Békés megyei Népújságból ollózta Matzkó Piroska, békéscsabai olvasónk)

Antireklám? *(Csurgón fotózta Domján Sándor, nyíregyházi olvasónk)*

RÉGI HISTÓRIÁK

Ralph Benatzky, a „Fehér ló", és sok más híres bécsi operett zeneszerzője, fiatal kezdő korában a zágrábi színházban karmesterkedett mérsékelt sikerrel.

— Mit vezényel ma este az új karnagy? — kérdezte egy néző a nyitány előtt a zenekar első hegedűsét.

— Fogalmam sincs róla, hogy mit vezényel, mi mindenesetre a „Hoffmann meséit" játsszuk.

*

Kapkodó, ideges, túlfűtött hangulat volt a régi Vígszínház egyik próbáján. Semmi sem ment jól. Próbán előfordul az ilyesmi. Jób Dániel, a főrendező kétségbeesetten felkiáltott a színpadra:

— Ma csupa őrült van nálunk!

Mire Csortos Gyula leszólt a nézőtérre:

— Sajnos. Máshol legalább a főrendező normális...

*

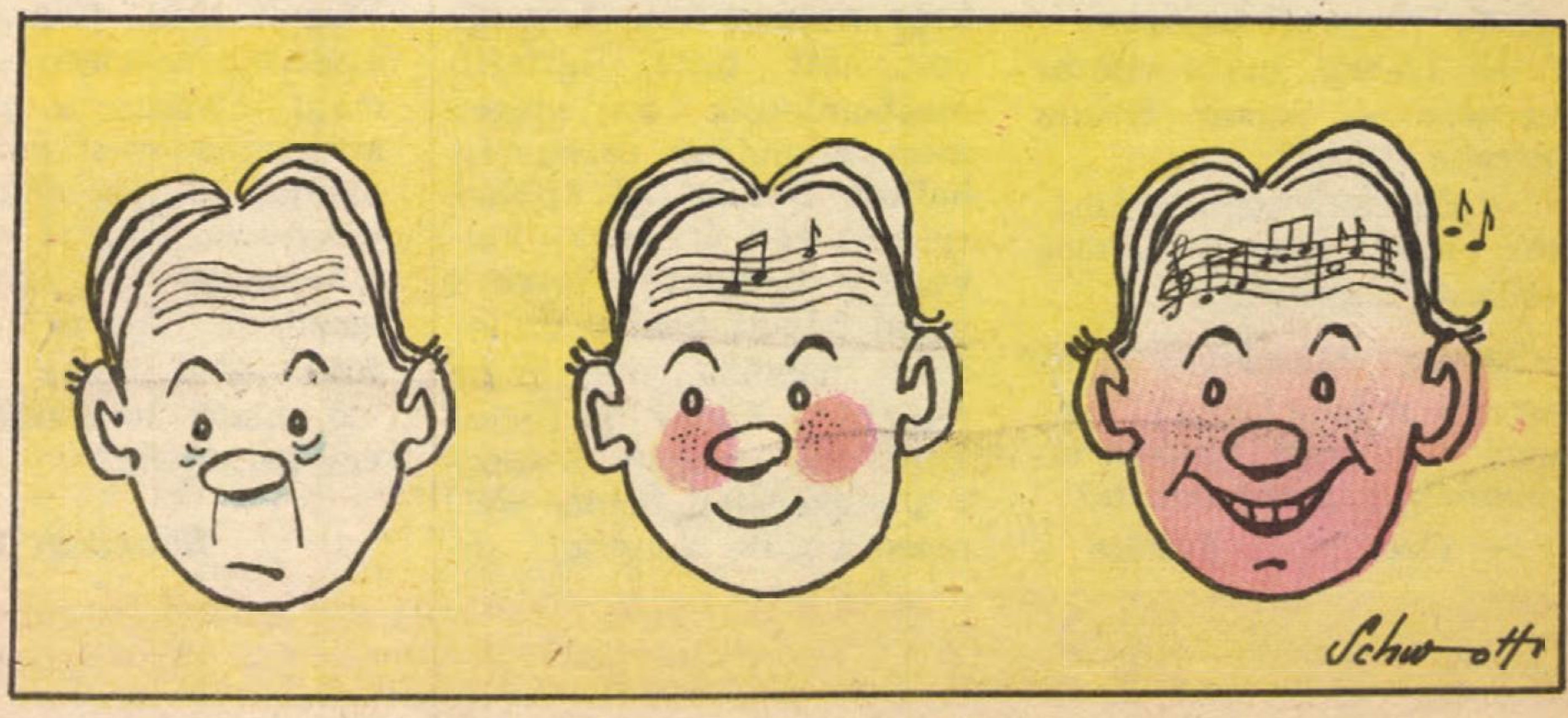
Az időnként képzelt betegségein aggályoskodó Szép Ernő egy alkalommal így panaszkodott Kálmán Jenőnek, a humoristának:

— Bécsbe kellene utaznom, de nem merek. Állandóan rosszkedvű vagyok, bágyadt, összetört. Reggel, ha felkelek, fáradtabb vagyok, mint este, amikor lefekűdtem. Biztosan valami súlyos kór lappang bennem.

— Attól nyugodtan mehetsz — gonoszkodott Kálmán —, temető Bécsben is van.

(Andor Leon gyűjtése)

ÉS MEGSZÜLETIK A SLÁGER...

VASVÁRI ANNA:

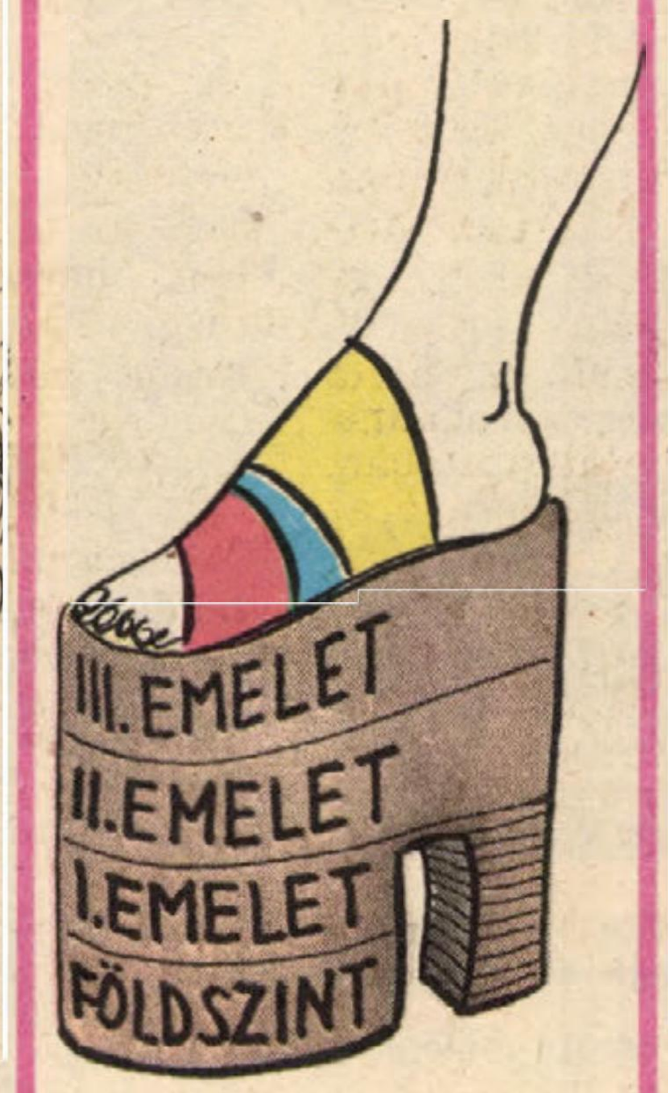
NŐI DOLGOK

KIS KÓCOS

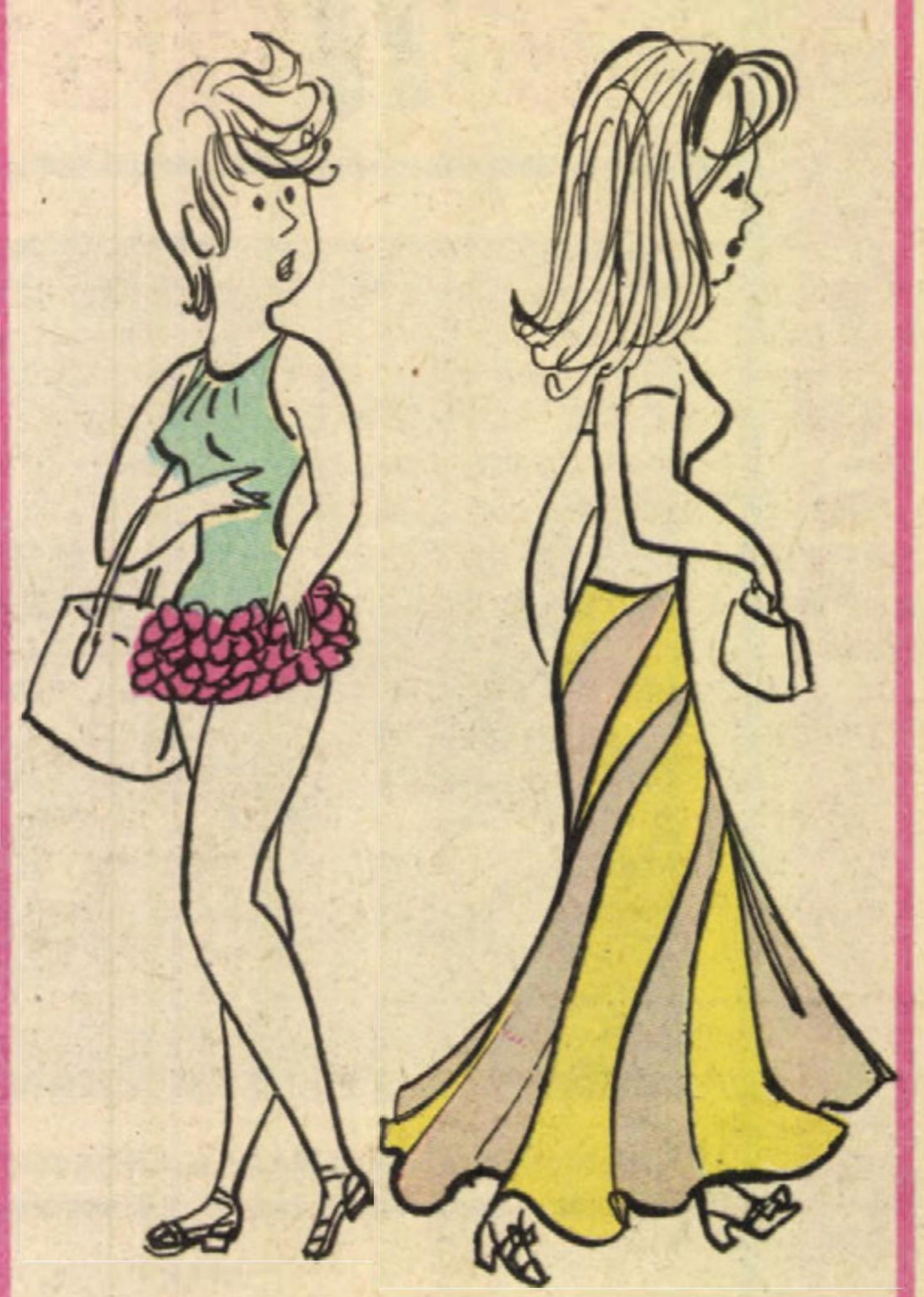

– Most ez a divat, kislányom?
– Dehogy. Nem lehet hajlakkot kapni...

EMELETES CIPŐ

BANÁN SZOKNYA

– Na és? Én eperszoknyát hordok!

HÁT NÉLKÜLI BLÚZ

– Csak nehogy egyszer szórakozottságból fordítva vedd fel!...

MIÉRT CSÖNGET A SEREGÉLY?

Nyomasztó ez a páratelt levegő, szétmegy az ember feje tőle.

Zötyög velünk a villamos, a Petőfi-híd budai hídfőjénél járunk. Kinézek az ablakon, s mit látok? Magányos arab ül a járda mellett, a zöld füvön, fehér burnuszban.

Egek, már vízióim vannak! Gyorsan le a villamosról, be a presszóba jót tesz most egy erős kávé. Irénke, a kedves felszolgálónő, a szomszédos asztalnál cseveg egy korosabb hölggyel.

— Csönget még a seregély, Irénke? — kérdezi a hölgy.

— Igen, mostanában olyan aprókat szokott csöngetni, roppant aranyos — feleli Irénke, majd visszakérdez: — Mikor tetszik Bécsbe utazni?

— Egyelőre nem utazhatok, mert még nem elég tollasak a gerlék.

Mi ez? Másoknak is az agyára ment a hőség? Vagy nem elég, hogy vízióim támadnak, hallucinálok is?!

— Vizet... Irénke... vizet... — nyögöm elhalóan.

Ijesztő látvány lehetek, rémülten ugrik oda hozzám Irénke is, meg a koros hölgy is. Vízzel itatnak, majd konyakkal, kávéval, s faggatnak: mi bajom? Elmesélek mindent, a burnuszos arabot, a csengető seregélyt, a tollatlan gerléket.

Nevetnek. Nincs semmi baj: mindent jól láttam, jól hallottam. A burnuszos arab valóban ott ül a fűben, a koros hölgy is látta, de nem lepődött meg rajta, hiszen ott van szemben a műszaki egyetem, biztosan ott tanul a gyereke, azt jött meglátogatni.

Aztán Irénke meséli, hogy néhány hete ő is így volt, azt hitte, hirtelen megbomlottak az idegei, mert állandóan csöngetést hallott. Rohant az ajtóhoz — nem volt ott senki. Felvette a telefont — csak a vonal búgott benne. Ez így ment napokig, míg végre felfedezte, hogy a szemközti fán seregély fészkel, s a vígkedélyű madár utánozni kezdte a nyitott ablakon kiszűrődő zajokat: a vízcsap hörgését, a csengők csörgését...

— És mi van a Bécsbe készülő gerlékkel? — kérdeztem bátortalanul.

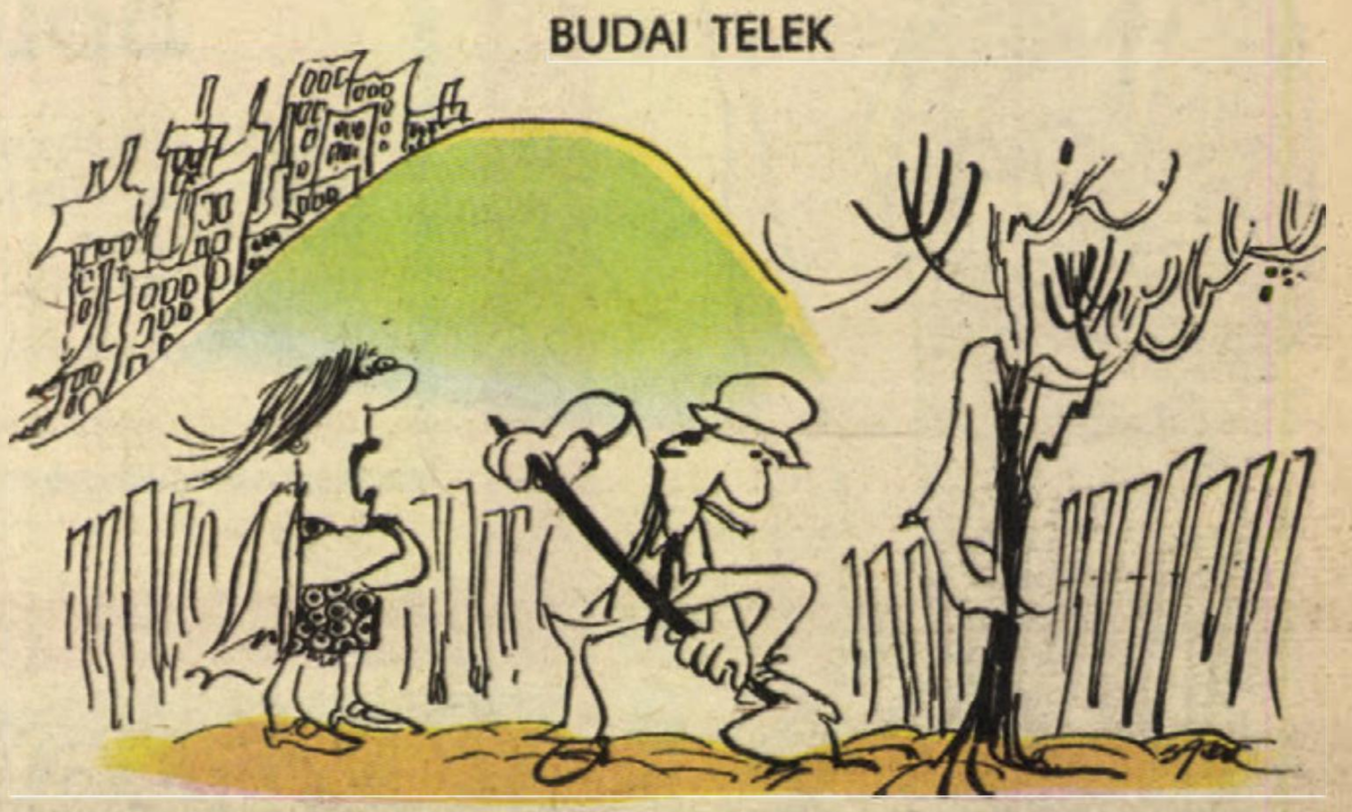
— Nem a gerlék készülődnek Bécsbe, hanem én — mondta a koros hölgy —, de egyelőre nem mehetek, mert túlságosan lágyszívű a redőnyös...

Hogy kerül ide a redőnyös? Mégiscsak van valami velem...

— Látom, nem érti. Hát elmagyarázom. Az ablakom redőnyét ki kell cserélni. Végre találtam egy kisiparost, aki hajlandó erre a műveletre időt szakítani magának. El is jött, meg is nézte, el is vállalta. Kértem, hogy kezdje el azonnal a munkát, mert külföldre szeretnék utazni. Megvetően végigmért, s közölte, hogy ő redőnyös és nem állatkínzó. Ha nem vettem volna észre, az ablakomba befészkelt egy gerle, s most költötte ki a kicsinyeit. Ha ő most ott matatni kezd, akkor az öreg gerlék elvadulnak, a kicsinyek elpusztulnak. Várjuk meg, míg kinő a kisgerlék szárnya, s akkor majd elvégzi a munkát. Mivel redőnyöst nem mindennap kap az ember, így kénytelen vagyok a nyári utazásomat a gerlékhez igazítani. Világos?... Apropó, nem tudja, mennyi idő alatt tollasodik meg egy gerlefióka?

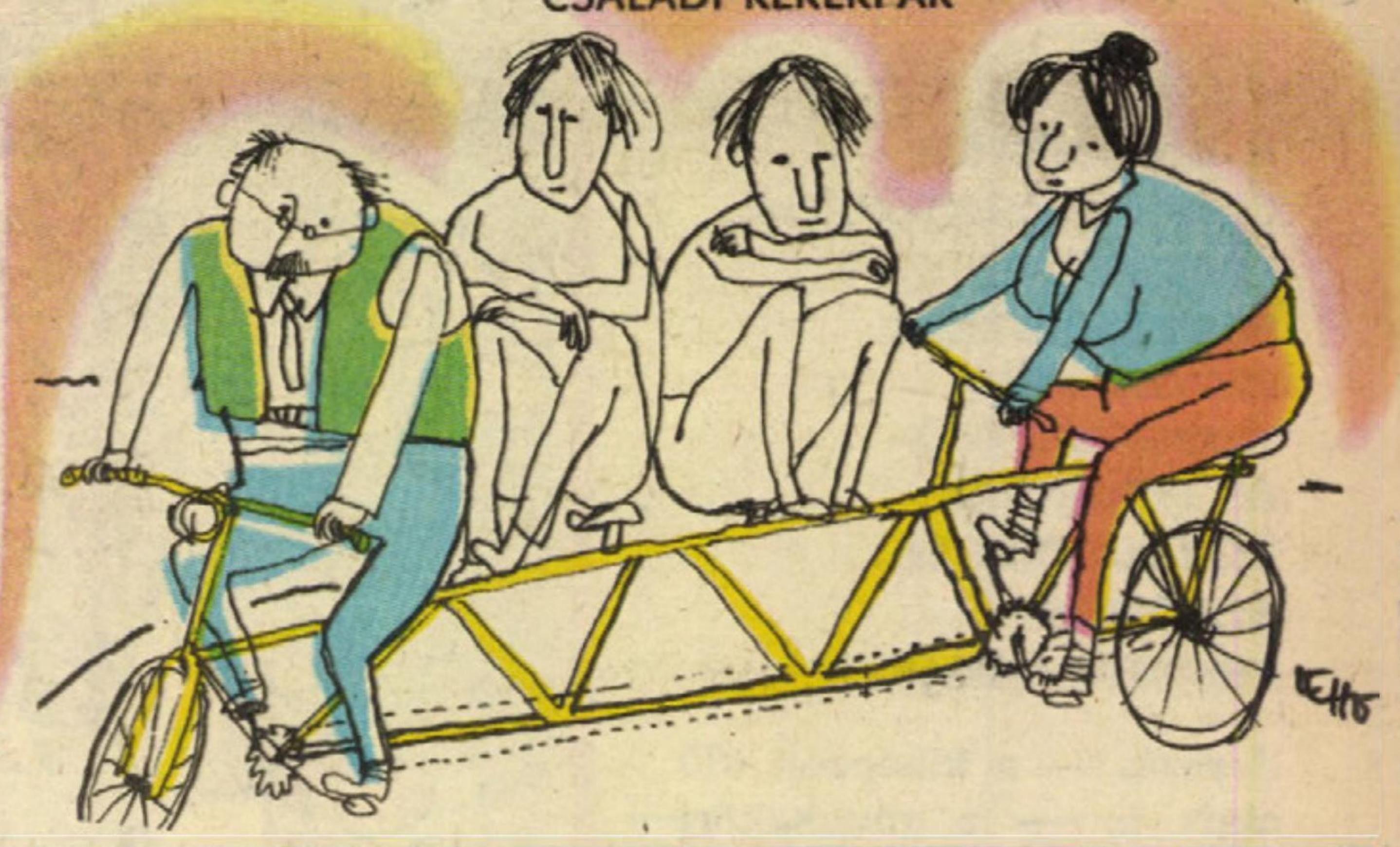
Radványi Barna

BUDAI TELEK

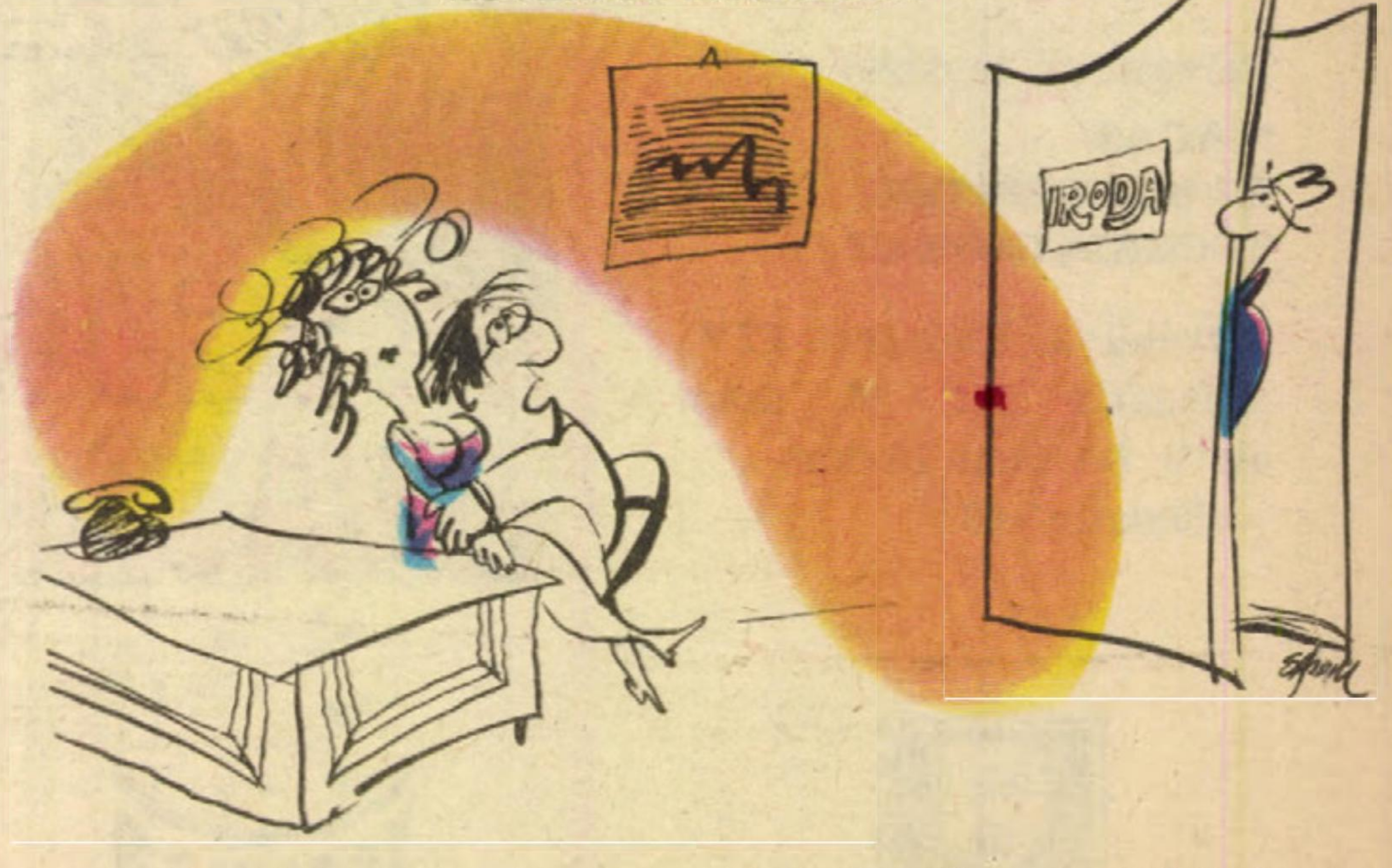

– Nem fontos olajat, elég, ha gyógyvizet találsz, azt is jól fizetik...

CSALÁDI KERÉKPÁR

EGYETLEN MEGOLDÁS

– Ne értse félre, ő nem a titkárnőm, hanem a feleségem. Tudja, odahaza mindig ott van a három gyerek...

AZ ATOM TITKAI

Kínában, mint köztudott, nemrégiben légköri atomrobbantást hajtottak végre. A robbantást üdvözlő hivatalos nyilatkozat, amelyet a kínai távirati ügynökség bocsátott ki, egyebek között a következő megjegyzést tartalmazta:

„A robbantás sikere nem utolsósorban annak köszönhető, hogy a Konfuciusz tanai ellen vívott kampány népünk mind szélesebb tömegeit fogja át".

Erről megfeledkeztünk, de most eszünkbe juttatták. Konfuciusz kétezernégyszáz évvel ezelőtt élt és már akkor a légköri atomrobbantások elkeseredett ellenfele volt.

ITT OLVASTUK — OTT OLVASTUK

IDEGBAJ

A floridai állami bíróság korszakalkotó ítéletet hozott abban a perben, amelyet Patricia Frances kisasszony, egy nagy floridai bank titkárnője indított Fort Landerdale város kutyaóvodája ellen. A kutyaóvodát tízezer dollár kártérítésre ítélték, a következő bírói indokolással: „Pat Frances kisasszony Picike névre hallgató háromesztendős pincsikutyáját az állatóvodában olymódon nyírták meg, hogy az a kutyát idegileg súlyosan megrendítette és ezért további fejlődésében szellemileg visszamaradt".

Az a gyanunk, hogy nemcsak Picike, — hanem mások is, de nagyon.

EZ AZTÁN AMERIKA!

Kaliforniában törvényt hoztak a házasság titkosságáról. Eszerint a házasság tényét csak akkor kell nyilvánosságra hozni, ha azt egy bírói döntés kifejezetten előírja. Mint várható volt, a törvény életbelépése után Kaliforniát a „gyermekházasságok" áradata öntötte el, miután a tizenévesek ezentúl úgy léphetnek frigyre egymással, hogy a házasság után akár évekig titokban maradhat a szülők előtt. Egy másik jelenségre A. W. Morey tisztelendő úr hívta fel a figyelmet, elragadtatott hangú nyilatkozatában. A tisztelendő nagy híve az új törvénynek, mert Long Beach egyik szállodájában tüstént házasságkötő irodát rendezett be és néhány hét alatt negyvenezer dollárt keresett. Nyilatkozatából: „Eddig 1200 jegyespárt eskettem össze. Körülbelül ezer fiatal gyerek volt. Azt gyanítom, hogy a másik kétszáz női vagy férfi bigamista volt. Ezek most nyugodtan kötnek új házasságot, mert a régi férjük vagy feleségük nem tudhat meg semmit."

Arra a kérdésre, hogy ezt honnan sejti, Morey tiszteletes így válaszolt: „Volt itt például egy férfi, akit az utóbbi három hétben háromszor eskettem meg. Persze mindig egy másik nővel."

A SZENT ÉS AZ ADÓHIVATAL

Maharadzs Ji, a 17 esztendős indiai „szent", aki egy többmilliós szekta vezetője lett az Egyesült Államokban, nemrégiben megnősült. Hívei ajándékokkal halmozták el. A szent egyebek között egy motorosjachtot, valamint egy Maserati, egy Rolls Royce és három Mercedes kocsit kapott. Colorado állam hatóságai — ott van az ifjú által vezetett „Isteni Fény Missziójának" székhelye — szerették volna megadóztatni az immár többszörös milliomos szektafőnököt. A bíróság az adóhatóságok keresetét elutasította. Maharadzs Ji ügyvédjének nyilatkozata: „Győzött az igazság. A bíróság elfogadta azt az érvelésemet, hogy védencem szellemileg átlényegült, nincs földi énje és így vagyona sem lehet."

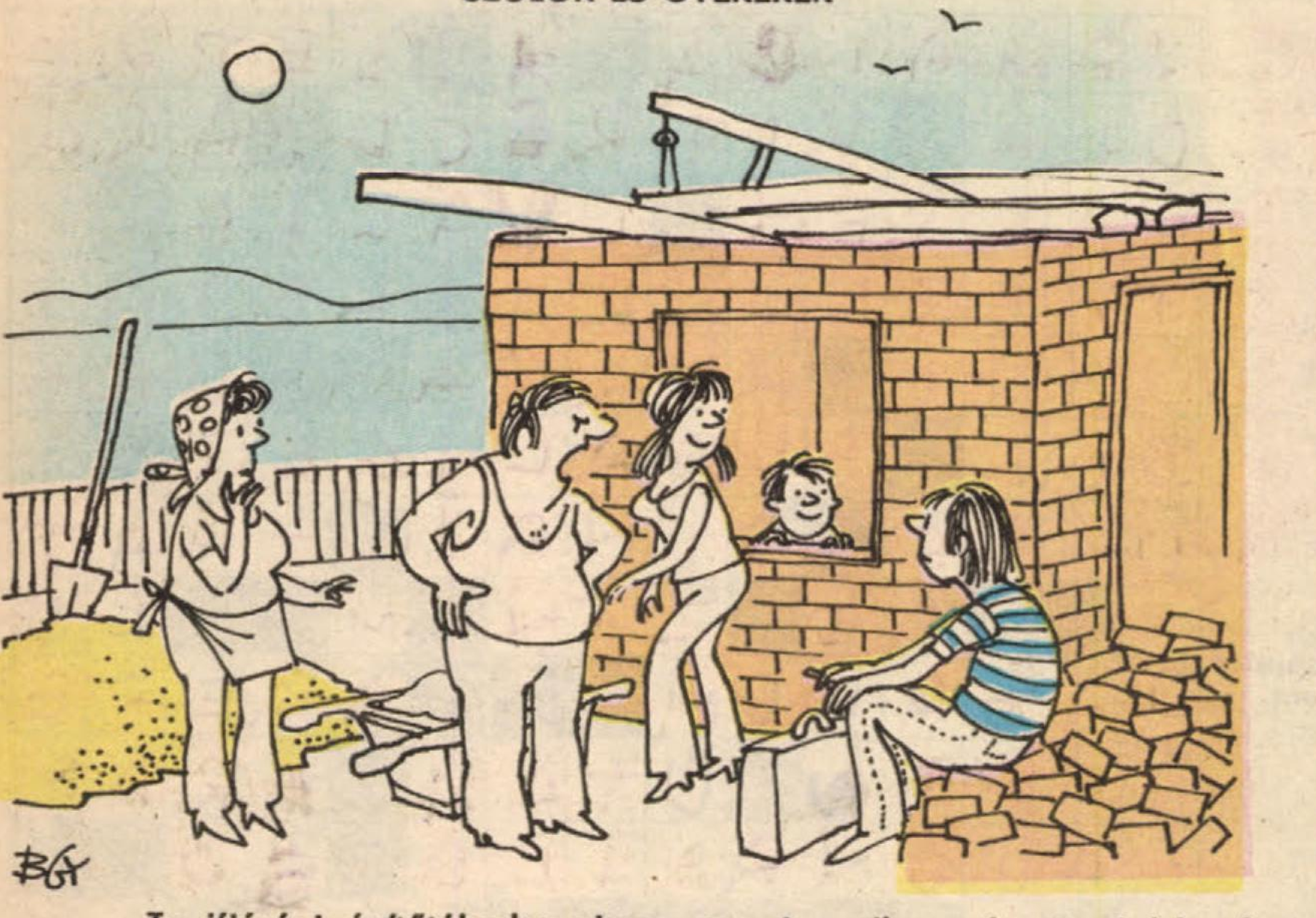

SPÓRKASSZA

Franciaországban új „spórkasszát" dobtak piacra. A persely porcelánból készült és Giscard d'Estaing, jelenlegi köztársasági elnök, volt pénzügyminiszter arcmását viseli. Feje tetején természetesen rés van, ahol a pénzt be lehet dobni. Párizsi pénzügyi körökben némi derültséget keltett az elnök kommentárja: „Üdvözlöm az új persely megjelenését és remélem, hogy a francia polgárok megtöltik a fejemet".

SZÜLŐK ÉS GYEREKEK

— Te ifjúsági építőtáborba akarsz menni, amikor még a mi házunk sincs kész?!

ADMINISZTRATÍV INTÉZKEDÉS

— Ha még egy cirkuszi alkalmazottat felfal, fegyelmit akasztok a nyakába...

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Tabi László
Főszerkesztő-helyettes: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718.
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3
Postacím: 1959 Bp. Telefon 343-100, *142-220
Árusítja a Magyar Posta
Készült a Zrínyi Nyomdában
74.2308/2-28 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78
Ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató
INDEX: 25.504

KAMASZKOR

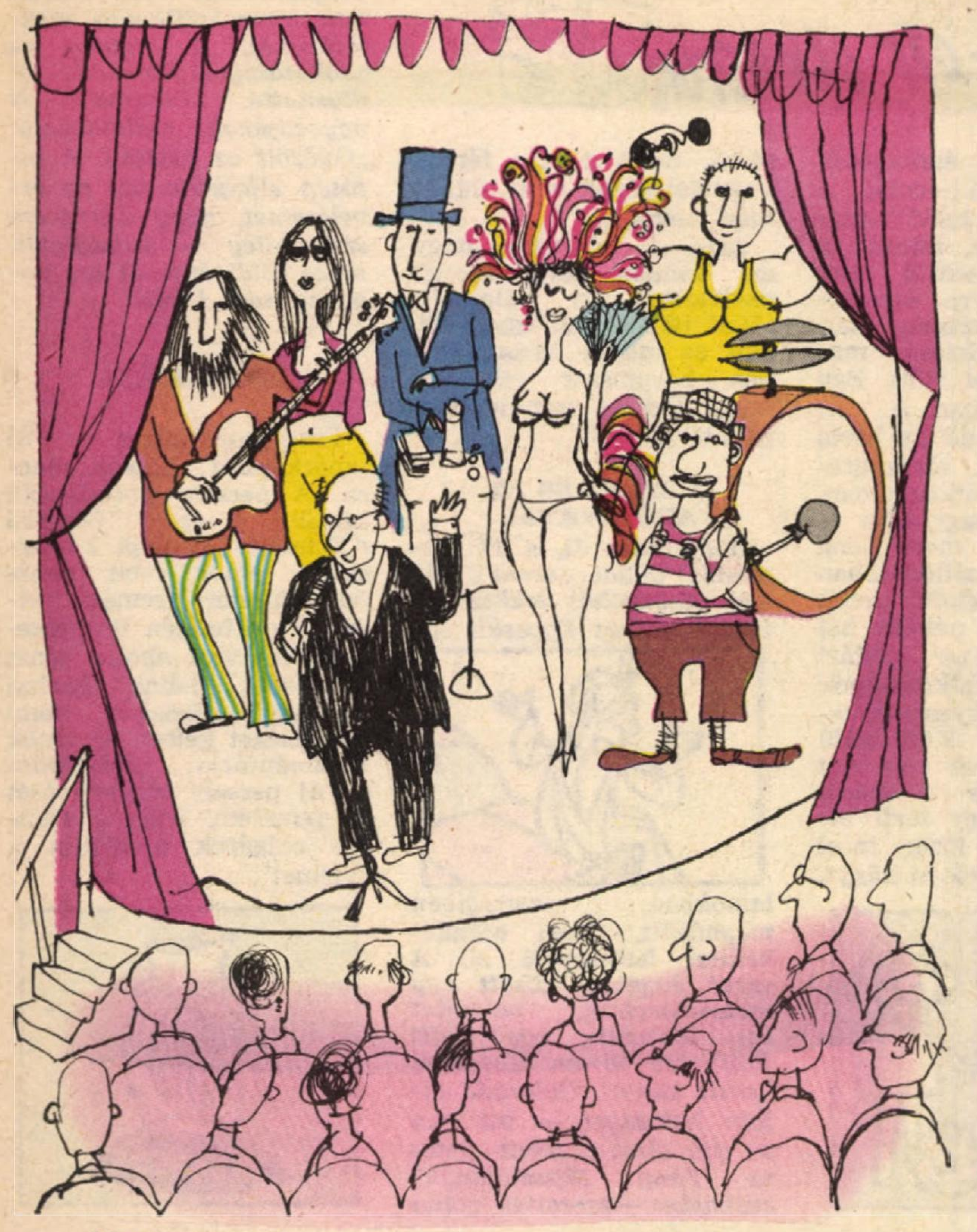

— Becsomagoljam, vagy itt helyben tetszik kinőni?...

MEGLEPETÉS

KÖNNYŰ KIS NYÁRI MŰSOR

– Most bemutatjuk önöknek a Bánk bánt, a teljesség igénye nélkül...

GAZDAG TÉESZ

– Mi szobrászművésszel készíttetjük a madárijesztőt...

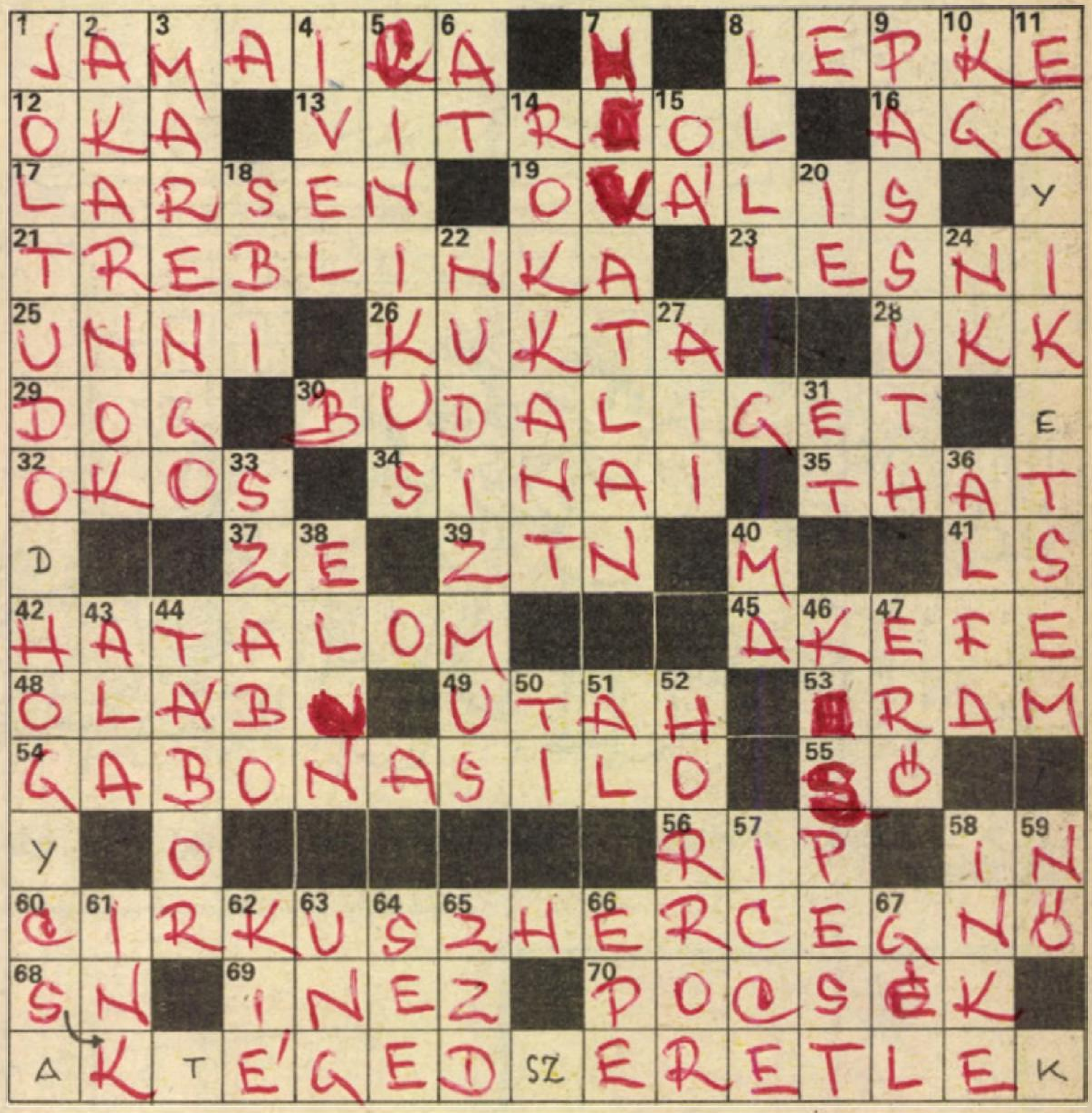
KIFIZETIK A NEGYEDIK BÉKEKÖLCSÖNT!

– Istenkém, hogy rohan az idő!... Már ezt is utoljára sorsolták...

BÓK

Kapronainé megkérdezi a férjét: — Ha választhatnál egy szép vagy egy okos asszony között, melyiket választanád/ — Függőleges 11., — függőleges 1. —, feleli habozás nélkül Kapronai. Megfejtésül csak ezt a két sort kell beküldeni, legkésőbb július 15-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. Kizárólag levelezőlapon! Háromszor száz forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

1. A Nagy-Antillák szigete, fővárosa: Kingston
8. Színes szárnyú rovar
12. A Volga mellékfolyója
13. A tömény kénsav népies neve
16. Öregebb az öregnél
17. A világ egyik legerősebb sakkozója (dán)
19. Megközelítőleg tojásalakú
21. A náci kivégzőtáborok egyike volt.
23. „Titokban figyelni"
25. Azt szoktuk. ami unalmas
26. Szakácsnövendék
28. Község Veszprém megyében
29. Angol kutya
30. Üdülőhely a főváros közelében
32. Van esze
34. Félsziget, melyen nemrégen háború folyt
35. Ez — angolul
37. . . begény
39. Z. T. N.
41. L. S.
42. A tudásról tartja a szólásmondás
45. Hajápoló eszköz névelővel
48. Balett-táncosnőnek nem mehet
49. Az USA egyik állama
53. Kb. annyi, mint: gyorsaság
54. Terményt tartanak benne
55. . . tétség
56. . . . van Winkle
58. Az izmot rögzíti a csonthoz
60. Kálmán Imre egyik nagyoperettje
68. S. N.
69. Spanyol női név
70. A rossznál is rosszabb

FÜGGŐLEGES

2. Úgy is mondhatjuk: stréber
3. Napóleon győzelmeinek egyik színhelye
4. Ív alakban száll — egy szóval
5. Aki semmiben sem hisz
6. Latin kötőszó
7. Az ilyen vendég ritkán jelent örömet
8. Azonos mássalhangzók
9. Népszerű magyar regényíró
10. Súlymérték röv.
14. Nem egészséges
15. Csecsemő-sírás
18. S. B. I.
20. Német magánhangzó
22. A meztelenség kultúráját hirdető mozgalom
24. Az 58. függ. közepe
27. A. I. I.
31. És — latinul
33. Ruhát készít
36. A görög ábécé első betűje
38. „Lassan-lassan elege van belőle"
40. Holnapra tegnap lesz
43. . . . bárdos
44. Katonai település
46. Nagy-Budapest egyik része
47. Az izomban van
50. Személyes névmás
51. Rangmegkülönböztető
52. Hitchcock-film műfaja
57. Régi űrmérték
58. A Thália színház művésze
59. A gyengébb nemhez tartozik
61. Tinta — angolul
62. Kinek a tulajdona?
63. Folyó a Kárpátokban
64. Tenger — németül
65. Z. Z. D.
66. Feladata az emésztés megkönnyítése
67. Levegő — fordítva

BÖLCS TANÁCS

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Hát mért nem vásárolsz még egyet?"

100—100 forintot nyert:

Huszárik Mihályné, 5540 Szarvas, Esze Tamás u. 14.

Dunai Györgyné, 2627 Zebegény, Dózsa Gy. u. 58.

Sávai Sándor, 5222 Örményes, Kö út 19.

A díjakat postán küldjük el.

```
hátmértnemvásárolsz
aprod baleárok krim
tréner  saga áu amé
 inas mez  macko eg
al létalap  l udine
vizilo álomital gog
es semiramis lepény
m katonadolog liz e
aga  res celebes tt
rop bizz ssa   ado
i csap tri
amalgám á
 eb alagut
brest tino
kéthetes m
 sy lik ob
számla ako
zero rabol
on szahara
```